

סימולציית תרגול
קורס הכנה למתא"ם

ידע והבנה בשיטות מחקר
בפסיכולוגיה

ידע והבנה בשיטות מחקר בפסיכולוגיה

הזמן המוקצב: 100 דקות

בפרק זה במבחן שאלות משלושה סוגים:

- א. שאלות ממוקדות בסטטיסטיקה ובשיטות מחקר.
- ב. "אשכולות" - מקבצים של שאלות העוסקות כולן במחקר המתואר בראש האשכול.
- ג. שאלות העוסקות בביקורת מחקרים - שאלות פתוחות שנדרשת בהן חשיבה ביקורתית בנוגע למחקרים שתיאוריהם נתונים בקצרה.

שאלות 1-27 הן שאלות ברירה. לכל אחת משאלות אלו מוצעות ארבע אפשרויות תשובה. עליכם לבחור את התשובה המתאימה ביותר לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בגיליון התשובות. יש להקפיד על סימון ברור ולסמן תשובה אחת בלבד. סימון של יותר מתשובה אחת לשאלה ייחשב לשגיאה.

שאלות 28-30 הן שאלות פתוחות. על שאלות אלו יש לענות בצידו האחורי של גיליון התשובות. כתבו תשובה קצרה, המוגבלת באורכה לשורות המסומנות בגיליון התשובות. את התשובות עליכם לכתוב בשפה העברית בלבד ובכתב יד ברור וקריא.

חלק א' - סטטיסטיקה ושיטות מחקר

1. חוקר חישב קו רגרסיה לניבוי y מתוך x . לאחר מכן הוא חישב שוב את קו הרגרסיה, אולם הפעם רק עבור הנבדקים שנמצאים מעל האחוזון ה-70 במשתנה x . בשני המקרים מקדם השיפוע של קו הרגרסיה היה חיובי, אולם ערכו של מתאם פירסון היה גבוה יותר בניתוח הרגרסיה הראשון, בהשוואה לניתוח השני. בהנחה שהנחות הרגרסיה מתקיימות במלואן במדגם, אז בהשוואה לקו הרגרסיה הראשון, בקו הרגרסיה השני סכום ריבועי הסטיות בין הערכים המנובאים לבין הממוצע (SSreg) _____, וסכום ריבועי הסטיות בין הערכים האמיתיים לבין הממוצע (SStot) _____.

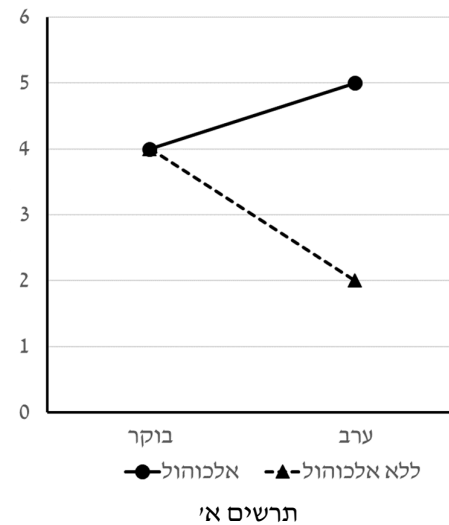
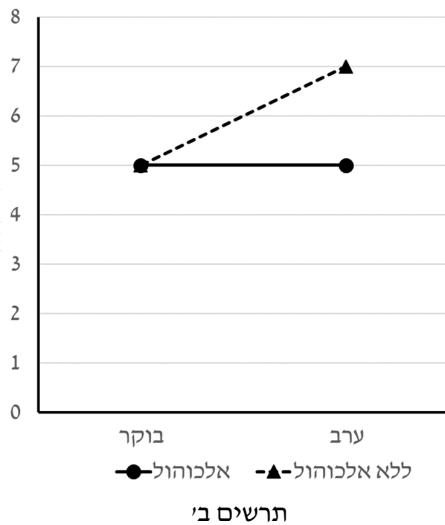
(1) לא ישתנה; יקטן

(2) לא ישתנה; לא ישתנה

(3) יקטן; לא ישתנה

(4) יקטן; יקטן

2. מחקר גילה ששתיית אלכוהול משפרת את מצב הרוח, אבל רק בשעות הערב. באיזה תרשים מתואר דפוס תוצאות התומך בממצאי המחקר?

(1) תרשים א'.

(2) תרשים ב'.

(3) שני התרשימים.

(4) אף לא אחד מהתרשימים.

3. אם ידוע כי האוכלוסייה אינה מתפלגת נורמלית, וגודל המדגם הוא 17, מספיק ש _____ כדי

שאפשר יהיה לעשות מבחן t למדגם יחיד.

(1) האומדנים לשונות יהיו בלתי-מוטים.

(2) תתקיים הנחת שוויון שונות.

(3) התפלגות הדגימה של הממוצעים תתפלג נורמאלית.

(4) המשתנה התלוי יהיה בסולם רווח ומעלה.

4. ידוע כי הציונים בקורסים השונים בתואר ראשון נעים בטווח שבין 0 ל-100. דיקן הפקולטה למדעי החברה ביקש לבדוק האם יש קשר בין ציוני שני קורסים בתואר ראשון, במחלקה לפסיכולוגיה - סטטיסטיקה ופסיכולוגיה התפתחותית. לשם כך, הוא בדק את ציוני התלמידים בשני המקצועות. הוא מצא כי הממוצע בסטטיסטיקה שווה 87 עם סטיית תקן 12, וכי הממוצע בפסיכולוגיה התפתחותית שווה 75 עם סטיית תקן 0.5. מבלי לעשות חישוב נוסף, דיקן הפקולטה יכול לדעת שמקדם המתאם של פירסון בשני המקצועות צפוי להיות _____, אך לא ניתן לנבא את _____.
- (1) גבוה (בערך מוחלט); כיוונו
 - (2) נמוך (בערך מוחלט); כיוונו
 - (3) חיובי; גודלו
 - (4) שלילי; גודלו

5. לפניכם טבלה המציגה ממוצעי קבוצות במערך בין נבדקי ובו שלושה גורמים: A, B, C.

	A1		A2	
	C1	C2	C1	C2
B1	6	8	8	10
B2	1	4	3	6

בהנחה שכל הבדל הנראה בטבלה הינו מובהק, איזה מן האפקטים הבאים התקבל?

- (1) האינטראקציה הזוגית AXB
 - (2) האינטראקציה הזוגית CXA
 - (3) האינטראקציה הזוגית CXB
 - (4) האינטראקציה המשולשת AXBXC
6. מטילים שתי קוביות הוגנות - ירוקה ואדומה - אחת אחרי השנייה, אינסוף פעמים. מתאם פירסון בין התוצאה שמתקבלת בקובייה הירוקה לתוצאה המתקבלת בקובייה האדומה הינו _____.
- מתאם פירסון בין התוצאה שמתקבלת בקובייה האדומה לסכום התוצאות שמתקבל בהטלת שתי הקוביות הינו _____.
- (1) שווה ל-0; שווה ל-0
 - (2) שווה ל-0; חיובי
 - (3) חיובי; שווה ל-0
 - (4) חיובי; חיובי

7. בניתוח שונות דו גורמי בין נבדקי נבדקה ההשפעה של המשתנים A ו-B על המשתנה התלוי Y. למערך של ניתוח זה נוסף עוד משתנה בלתי תלוי בין נבדקי, C, ולאחר הוספתו נעשה ניתוח שונות תלת גורמי על אותם הנתונים. ידוע כי בניתוח השונות התלת גורמי החדש האפקט של משתנה C, האפקט של האינטראקציות הזוגיות AC ו-BC והאפקט של אינטראקציה המשולשת ABC לא היה מובהק. איזו מהטענות הבאות אפשרית?

- (1) MSA ישתנה במעבר מהניתוח הראשון לשני.
- (2) MSAB יקטן במעבר מהניתוח הראשון לשני.
- (3) SST ישתנה במעבר מהניתוח הראשון לשני.
- (4) SSW יקטן במעבר מהניתוח הראשון לשני.

8. מתאם פירסון בין שעות למידה להצלחה בבחינה הוא $r=0.4$. מתאם פירסון בין אינטליגנציה להצלחה בבחינה הוא $r=0.5$. מה יכול להיות אחוז השונות במשתנה הצלחה בבחינה, שאינו מוסבר על ידי שני המשתנים האחרים?

- (1) 80%
- (2) 60%
- (3) 40%
- (4) 20%

9. חוקרת רצתה לבחון את הקשר בין ממוצע שעות השינה בלילה ובין רמת הריכוז. היא דגמה 300 נבדקים, ומצאה כי מקדם המתאם של פירסון שווה 0.8. החוקרת חישה את קו הרגרסיה לניבוי רמת הריכוז על פי ממוצע שעות השינה ומצאה כי הנחות הרגרסיה מתקיימות במלואן גם במדגם עצמו. לאחר מכן חילקה החוקרת את הנבדקים לשלוש קבוצות:

- קבוצה א': נבדקים בעל מספר שעות שינה גבוה (מעל לציון תקן +1 במספר שעות השינה).
- קבוצה ב': נבדקים בעל מספר שעות שינה ממוצע (בין ציון תקן +1 לציון תקן -1 במספר שעות השינה).

- קבוצה ג': נבדקים בעל מספר שעות שינה נמוך (מתחת לציון תקן -1 במספר שעות השינה).

עוזרות המחקר חישבו גם הן את מקדם המתאם של פירסון בין ממוצע שעות השינה בלילה ובין רמת הריכוז. עוזרת מחקר א' חישה את מתאם פירסון בין המשתנים, אך לא כללה בחישוביה את קבוצה א'. עוזרת מחקר ב' חישה את מתאם פירסון בין המשתנים, אך לא כללה בחישוביה את קבוצה ב'. עוזרת מחקר ג' חישה את מתאם פירסון בין המשתנים, אך לא כללה בחישוביה את קבוצה ג'. לאור נתונים אלו, אם יחושבו ההפרשים בין כל מקדמי המתאם השונים (של החוקרת ושל שלושת העוזרות), סביר להניח שההפרש הגדול ביותר יהיה בין _____ וההפרש הקטן ביותר יהיה _____.

- (1) בין המתאם שחישה עוזרת מחקר א' למתאם שחישה עוזרת מחקר ב'; בין המתאם שחישה עוזרת מחקר ב' למתאם שחישה עוזרת מחקר ג'.
- (2) בין המתאם שחישה עוזרת מחקר א' למתאם שחישה עוזרת מחקר ב'; בין המתאם שחישה עוזרת מחקר א' למתאם שחישה עוזרת מחקר ג'.
- (3) בין המתאם שחישה החוקרת למתאם שחישה עוזרת מחקר ג'; בין המתאם שחישה עוזרת מחקר א' למתאם שחישה עוזרת מחקר ג'.
- (4) בין המתאם שחישה החוקרת למתאם שחישה עוזרת מחקר ב'; בין המתאם שחישה החוקרת למתאם שחישה עוזרת מחקר ג'.

10. נתונים שני מאורעות, A ו-B שהסתברותם גדולה מ-0. כמו כן נתון: $P(\bar{A} \cup \bar{B}) = 1$. איזה מהבאים

נכון בהכרח?

(1) $P(A \cup B) < 1$

(2) $P(\bar{A} \cap \bar{B}) > 0$

(3) $P(A|B) = P(\bar{A}|B)$

(4) $P(A|B) = P(B|A)$

11. ידוע שככל שאנשים יותר עייפים הם מבצעים יותר טעויות במבחן היכר. חוקר ביקש לבנות רווח בר סמך למספר הטעויות במבחן היכר. לשם חישוביו, הוא דגם רק אנשים בעלי רמת עירנות גבוהה, ובנה רווח בר סמך ברמת ביטחון של 95%. אילו החוקר היה דוגם את הנבדקים באופן מקרי (ולא רק נבדקים בעלי רמת עירנות גבוהה), סביר להניח כי רווח הסמך החדש שלו היה _____, וכי מרכז רווח הסמך החדש היה _____ בהשוואה למרכז רווח הסמך הישן.

(1) צר; לשמאלו

(2) רחב; לשמאלו

(3) צר; לימינו

(4) רחב; לימינו

12. חוקר ערך ניתוח שונות חד גורמי לבדיקת ההבדלים במשתנה תלוי בין שלוש קבוצות: A, B, ו-C. להלן הממוצעים בכל אחת מן הקבוצות:

C	B	A	
30	20	10	ממוצע

בדיעבד התברר לחוקר שנפלה טעות, וכי יוסי אשר היה שייך לקבוצה B, קודד בטעות כאילו הוא שייך לקבוצה A. החוקר תיקן את הטעות, וחישב מחדש את הנתונים. להפתעתו, לאחר שהוסיף את יוסי לקבוצה B ממוצע הקבוצה לא השתנה. לאחר תיקון הטעות, SSW ו-SSB _____.

(1) קטן; גדל

(2) קטן; לא השתנה

(3) לא השתנה; גדל

(4) לא השתנה; לא השתנה

13. חוקר חישב קו רגרסיה לניבוי y מתוך x ומצא כי $\hat{y} = 1.5x - 25$. מה מהבאים בהכרח נכון?

(1) $\bar{x} > \bar{y}$

(2) $\bar{y} > \bar{x}$

(3) $S_y > S_x$

(4) $S_x > S_y$

14. שתי חוקרות ערכו ניתוח שונות לבדיקת הבדלים ברמת השמחה (משתנה המתפלג נורמאלית באוכלוסייה) של סטודנטים משלוש שנות לימוד - שנה א', שנה ב' ושנה ג'. חוקרת א' דגמה 10 סטודנטים מכל שנת לימוד ואילו חוקרת ב' דגמה 100 סטודנטים מכל שנת לימוד. שתי החוקרות ביצעו ניתוח שונות וקיבלו תוצאה מובהקת. כמו כן, ידוע כי ה-p-value של שתי החוקרות היה שווה. מה מהבאים אפשרי?

- (1) MSB של חוקרת א גדול מ-MSB של חוקרת ב, ו-MSW של חוקרת א קטן מזה של חוקרת ב.
- (2) MSB של חוקרת א קטן מ-MSB של חוקרת ב, וכך גם MSW.
- (3) MSB של שתי החוקרות שווה, ו-MSW של חוקרת א גדול מזה של חוקרת ב.
- (4) MSB של שתי החוקרות שווה, ו-MSW של שתי החוקרות שווה.

15. גלעד רצה לבדוק האם יש הבדלים ברגישות ההורית של אימהות לעומת הרגישות ההורית של אבות. לשם כך, הוא דגם 40 זוגות, ובדק את הרגישות ההורית של כל אחד מבני הזוג. הוא ביצע את המבחן הסטטיסטי המתאים להשערות ודחה את השערת האפס ברמת מובהקות של 5%. מוריס, בחן את אותו מאגר נתונים, אך לא ידע שמדובר בזוגות, ולכן ערך בדיקת השערות למדגמים בלתי-תלויים, באותה רמת מובהקות. אם המתאם בין הרגישות ההורית של אימהות לרגישות ההורית של אבות הינו _____, מוריס בהכרח _____ את השערת האפס.

- (1) חיובי; ידחה
- (2) חיובי; לא ידחה
- (3) שלילי; ידחה
- (4) שלילי; לא ידחה

16. פרופ' רצון ביקש לנבא את ציוני התלמידים בקורס פילוסופיה של המוסר (y) לפי ציוניהם בקורס פילוסופיה פוליטית (x). הוא מצא שבקורס פילוסופיה של המוסר הממוצע הוא 85 וסטיית התקן 20. בקורס פילוסופיה פוליטית הממוצע הוא 92 וסטיית התקן 20. פרופ' רצון חישב את מתאם פירסון בין המשתנים ומצא כי הוא גדול מאפס. כאשר בנה פרופ' רצון את קו הרגרסיה, הוא חישב בטעות את הניבוי של x לפי y. לאחר שהבחין בטעותו, הוא בנה את קו הרגרסיה מחדש - הפעם לניבוי y מתוך x. בעקבות החישוב החדש, שיפוע קו הרגרסיה _____, ונקודת החיתוך _____.

- (1) ישתנה; תשתנה.
- (2) ישתנה; לא תשתנה.
- (3) לא ישתנה; תשתנה.
- (4) לא ישתנה; לא תשתנה.

17. ידוע כי הסיכוי ללידת בת הוא 50%. במשפחת זיו יש שני ילדים. אם ידוע שאחד מהן הוא בן, מה הסיכוי שהילד האחר הוא גם בן?

- (1) 25%
- (2) 33%
- (3) 50%
- (4) 66%

18. חוקר בדק את השאלה האם טיפול קצר מועד מסייע להורדת חרדה. במסגרת המחקר מילאו כל הנבדקים שאלון חרדה לפני תחילת הטיפול ובתומו. ממוצע החרדה לפני הטיפול היה 20, ולאחר הטיפול 15. החוקר ערך מבחן t למדגמים מזווגים להשוואת רמת החרדה לפני ולאחר הטיפול, ומצא כי הבדל זה מובהק. עוזר המחקר, טען כי קיים קשר בין רמת הדיכאון של הנבדקים, לבין הירידה ברמת החרדה בעקבות הטיפול. לשם כך, הוא חישב את השינוי ברמת החרדה על ידי הפחתת רמת החרדה לאחר הטיפול מרמת החרדה לפני הטיפול. בנוסף, הוא מדד את רמת הדיכאון של הנבדקים ומצא כי רמת הדיכאון הממוצעת הינו 10. עוזר המחקר חישב את קו הרגרסיה לניבוי השינוי ברמת החרדה על פי רמת הדיכאון. איזה מקווי הרגרסיה ההיפותטיים הבאים יכולים להיות קו הרגרסיה שחישב עוזר המחקר?

$$\tilde{y} = x + 5 \quad (1)$$

$$\tilde{y} = x + 10 \quad (2)$$

$$\tilde{y} = 2x + 15 \quad (3)$$

$$\tilde{y} = 2x - 15 \quad (4)$$

19. חוקר מתעניין בדרכים שונות להפחתת שכיחות התקפי הזעם של חולי PTSD. לאחר בחינת הספרות המחקרית הרלוונטית, הוא משער שיש תלות בין השפעת המינון התרופתי (נמוך, בינוני, גבוה) ובין רמת התמיכה החברתית (נמוכה, בינונית, גבוהה) על שכיחות התקפי הזעם של החולים. כדי לאושש את השערתו, החוקר צריך למצוא:

(1) מתאם ספירמן מובהק בין המינון התרופתי לבין רמת התמיכה החברתית.

(2) אפקט מובהק במבחן חי בריבוע לאי תלות בין המינון התרופתי לבין רמת התמיכה החברתית.

(3) אפקט אינטראקציה מובהק בניתוח שונות דו גורמי.

(4) אפקט פשוט לתמיכה החברתית, בכל אחת מהרמות של מינון תרופתי.

20. חושבו שני ציוני התקן של שני המשתנים x ו-y, וחושבו קו רגרסיה לניבוי ציון התקן של y לפי ציון התקן של x. שונות התפלגויות הטעויות שווה ל-

$$r^2 \quad (1)$$

$$r^2 \times S_y^2 \quad (2)$$

$$1 - r^2 \quad (3)$$

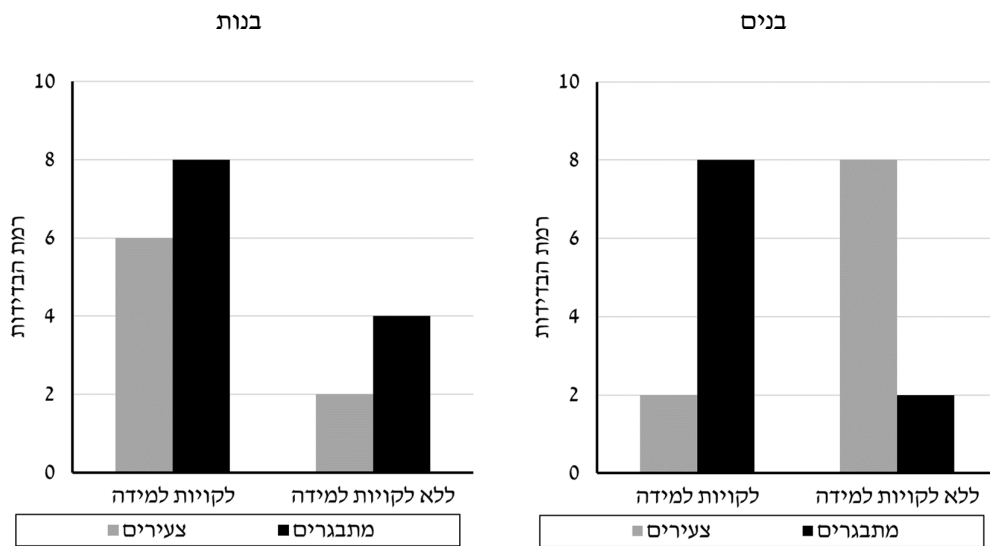
$$(1 - r^2) \times S_y^2 \quad (4)$$

חלק ב' - אשכולות

לפניכם שלושה אשכולות של שאלות. בראש כל אשכול תיאור של מחקר ולאחריו כמה שאלות.

שאלות 21-23 נוגעות למחקר שלהלן:

חוקר רצה לבדוק את הקשר בין לקויות למידה, גיל ומגדר לבין רמת הבדידות של ילדים בגיל בית ספר. לשם בדיקת השערתו דגם החוקר 120 ילדים בגילאי 6-8 : 60 ילדים, אשר אובחנו כסובלים מלקויות למידה, ו-60 ילדים אובחנו כי אין להם לקויות למידה. בכל קבוצה היה מספר שווה של בנים ובנות. בנוסף, דגם החוקר 120 מתבגרים בגילאי 13-15 : 60 ילדים, אשר אובחנו כסובלים מלקויות למידה, ו-60 ילדים אובחנו כי אין להם לקויות למידה. בכל קבוצה היה מספר שווה של בנים ובנות. החוקר העביר לכל אחד מהנבדקים שאלון בדידות בסולם של 1 (בדידות נמוכה) עד 10 (בדידות גבוהה). תוצאות המחקר מוצגות בתרשימים הבאים :

21. לאור התרשימים, איזה אפקט בהכרח לא ימצא מובהק בניתוח הסטטיסטי שיעשה?

- (1) אינטראקציה משולשת.
- (2) אינטראקציה זוגית גיל X מין.
- (3) אפקט עיקרי למין.
- (4) אפקט עיקרי לגיל.

22. אם יתברר כי לפני תחילת המחקר הודיע החוקר לכל הנבדקים כי הם יתבקשו למלא שאלון המודד את

- רמת הבדידות שלהם, יהווה הדבר איום -
- (1) תוקף המבנה של ממצאי הניסוי.
 - (2) התוקף החיצוני של ממצאי הניסוי.
 - (3) תוקף המסקנה הסטטיסטית.
 - (4) מהימנות המדידה של שאלון הבדידות.

23. החוקר החליט לוותר על משתנה המגדר ולערוך ניתוח שונות בו שני משתנים : לקוויות למידה (עם לעומת ללא) וגיל. כתוצאה מאי הכללת המשתנה מגדר בניתוח השונות, סכום הסטיות הריבועיות (SS) עבור משתנה הגיל _____ ומובהקות משתנה הגיל _____.

- (1) ישתנה ; תגדל (התוצאה תהיה יותר מובהקת).
- (2) ישתנה ; תקטן (התוצאה תהיה פחות מובהקת).
- (3) לא ישתנה ; תגדל (התוצאה תהיה יותר מובהקת).
- (4) לא ישתנה ; תקטן (התוצאה תהיה פחות מובהקת).

שאלות 24-27 נוגעות למחקר שלהלן:

חוקרת שיערה כי שאלות במתמטיקה, אשר בהן הנתונים מוצגים בטבלה, הן שאלות קלות יותר לפתירה לעומת שאלות, שבהן הנתונים מוצגים בגרף קווים או עמודות. בנוסף, שיערה החוקרת, כי הבדלים אלו יתעצמו כאשר הנבדקים מצויים תחת לחץ. לשם בדיקת השערתה דגמה החוקרת 90 נבדקים, אשר חולקו רנדומאלית לשלוש קבוצות שוות גודל. שלוש הקבוצות פתרו מבחן בן 20 שאלות במתמטיקה, כאשר לקבוצה הראשונה הוצגו נתוני השאלות בטבלה, לקבוצה השנייה הוצגו נתוני השאלות בגרף עמודות ולקבוצה האחרונה הוצגו נתוני השאלה בגרף קווי. בנוסף, כל קבוצה חולקה רנדומאלית לשתי קבוצות. לקבוצה הראשונה נאמר כי המבחן הוא ללא הגבלת זמן, ולקבוצה השנייה נאמר כי יש הגבלת זמן של שתיים למבחן. בפועל, גם לקבוצה השנייה לא הייתה הגבלת זמן והבחון נתן לכל הנבדקים לסיים את המבחן בזמן הנחוץ להם. עבור כל נבדק, נמדדו מספר התשובות הנכונות שענה במבחן. ממצאי הניסוי תמכו בהשערותיה של החוקרת.

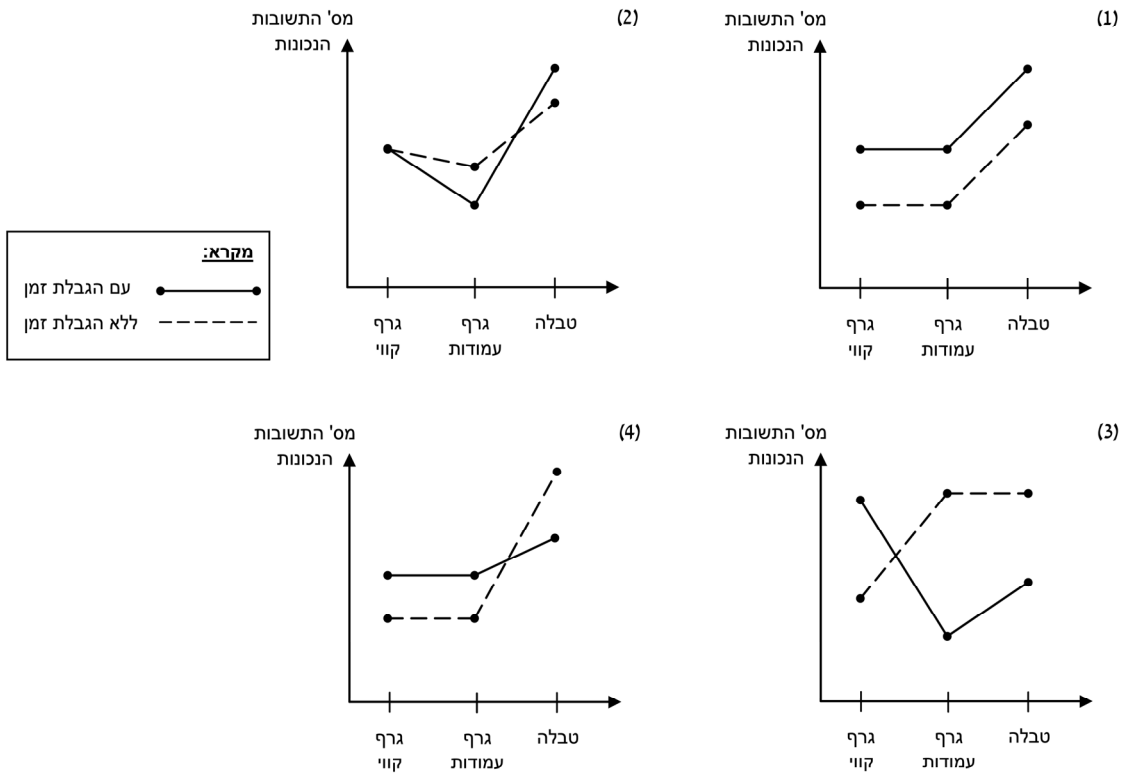
24. איזה ניתוח סטטיסטי מתאים לבדיקת השערתה הראשונה של החוקרת?

- (1) שלושה ניתוחי שונות חד-גורמי בכל אחת מרמות הלחץ.
- (2) ניתוח שונות דו גורמי בין נבדקי.
- (3) מבחן טי למדגמים בלתי תלויים, המשווה בין קבוצה שנחשפה ללחץ לקבוצה שלא נחשפה ללחץ.
- (4) מבחן חי בריבוע לאי תלות.

25. על פי השערות החוקרת, איזה אפקטים נצפה למצוא?

- (1) אפקט עיקרי לאופן הצגת הנתונים, ואפקט עיקרי ללחץ.
- (2) אפקט עיקרי לאופן הצגת הנתונים, אפקט עיקרי ללחץ, ואינטראקציה בין אופן הצגת הנתונים ללחץ.
- (3) אפקט עיקרי לאופן הצגת הנתונים, ואינטראקציה בין אופן הצגת הנתונים ללחץ.
- (4) אפקט עיקרי ללחץ, ואינטראקציה בין אופן הצגת הנתונים ללחץ.

26. איזה מהתרשימים הבאים מתאים לתיאור תוצאות הניסוי (הניחו כל הבדל הנראה בתרשים הינו מובהק)?

- (1) תרשים א'.
- (2) תרשים ב'.
- (3) תרשים ג'.
- (4) תרשים ד'.

27. חוקרת עמיתה טענה כי מומלץ למדוד את רמת הלחץ של הנבדקים טרם תחילת הניסוי וכן בסופו (באמצעות שאלון מהימן ותקף), על מנת לבדוק שאכן יש הבדלים ברמת הלחץ בין הקבוצות. מדידה כזו, אם אכן הייתה מתבצעת:

- (1) הייתה מחזקת את התוקף הפנימי, אך מחלישה את תוקף המבנה.
- (2) הייתה מחזקת את תוקף המבנה אך פוגעת בתוקף החיצוני.
- (3) הייתה מחזקת את מהימנות המדידה, אך פוגעת בתוקף הפנימי.
- (4) הייתה מחזקת את התוקף הסטטיסטי, אך פוגעת בתוקף החיצוני.

חלק ג' - ביקורות מחקרים

השאלות הבאות עוסקות בביקורת מחקרים. בכל שאלה תיאור קצר של מחקר או ניסוי ומסקנות שהוסקו ממנו. מכל אחד מהתיאורים עולה בעיה מחקרית אחת הנוגעת להיבטים מתודולוגיים; למשל: בעיה במערך המחקר, במניפולציה המחקרית, בתהליך הדגימה, בשימוש בכלים הסטטיסטיים במחקר, במסקנות שהוסקו מן המחקר וכד'. ציינו מהי הבעיה המרכזית במחקר, ונמקו בקצרה את תשובתכם.

שימו לב: הבעיה קשורה לפרטים הנכללים בתיאור המחקר. הניחו כי כל הליך שלא תואר נעשה כהלכה.

הקפידו לציין בעיה אחת בלבד.

28. חוקר שיער כי חוויית אירוע טראומתי מובילה לירידה בפעילות הקורטקס הפרה-פרונטלי. לשם בדיקת השערתו, דגם החוקר באופן מקרי 30 נבדקים אשר חוו אירוע טראומתי (קבוצת הניסוי) ו-30 נבדקים שלא חוו אירוע טראומתי (קבוצת ביקורת). הנבדקים בקבוצת הביקורת הותאמו לנבדקים בקבוצת הניסוי במשתנים גיל, מין, השכלה והכנסה וכן במשתנים אחרים אשר נמצאו בספרות כקשורים לחוויית אירוע טראומתי. החוקר בדק את רמת הפעילות בקורטקס הפרה-פרונטלי של כל אחת מהקבוצות באמצעות fMRI. נמצא כי רמת הפעילות בקורטקס הפרה-פרונטלי של נבדקי קבוצת הניסוי הייתה נמוכה באופן מובהק מזו של נבדקי קבוצת הביקורת. החוקר הסיק כי השערתו אוששה.

29. חוקרת הייתה מעוניינת לבדוק הבדלים במצב הרוח בעקבות אכילה של חטיפים שונים. לשם בדיקת השערתה דגמה החוקרת 80 נבדקים והקצתה אותם באופן אקראי לשתי קבוצות שוות גודל. בקבוצה אחת קיבלו הנבדקים במבה ובקבוצה השנייה ביסלי. לאחר מכן נמדד מצב הרוח של כל הנבדקים באמצעות שאלון בסולם של 1 עד 50. הממוצעים וסטיות התקן שהתקבלו במחקר מוצגים בטבלה (הניחו כי כל ההבדלים הנראים בטבלה הינם מובהקים):

ממוצע	סטיות תקן	
35	12	במבה
43	8	ביסלי

החוקרת ערכה מבחן t למדגמים בלתי תלויים וקיבלה תוצאה מובהקת. לפיכך, היא הסיקה כי ניתן לדחות את השערת האפס לפיה אין הבדל בין הקבוצות.

30. בחברה להפקת סרטים רצו לבחון מה הגורמים המנבאים את הצלחתו של סרט מבחינה כלכלית. מנהלי החברה בחנו את 500 הסרטים הרווחיים ביותר בהיסטוריה, ומצאו כי ב-90% מתוכם כלל הסרט סיפור אהבה בין הדמות הראשית לדמות אחרת בסרט. לאור זאת, החליטו מנהלי החברה כי סיפור אהבה בין הדמות הראשית לדמות אחרת בסרט מנבא את הצלחתו של הסרט מבחינה כלכלית.

סימולציית תרגול קורס הכנה למתא"ם

הבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה

הבנת טקסטים מדעיים בפסיכולוגיה

בחלק זה של הבחינה שלושה פרקים. כל פרק כולל קטע קריאה המבוסס על מאמר מדעי בפסיכולוגיה ושאלות שמופיעות אחריו, הבודקות את הבנת הקטע. מיעוטן של השאלות מצריכות, בנוסף להבנת הקטע, גם ידע כללי בתחומי הפסיכולוגיה.

בחלק זה 40 שאלות ברירה (12-15 שאלות בכל פרק). לכל שאלה מוצעות ארבע אפשרויות תשובה. יש לבחור את התשובה **המתאימה ביותר** לכל שאלה ולסמן את מספרה במקום המתאים בגיליון התשובות. יש להקפיד על סימון ברור ולסמן תשובה **אחת** בלבד. סימון של יותר מתשובה אחת לשאלה ייחשב לשגיאה.

שימו לב: לשאלות בכל פרק מיועד חלק נפרד בגיליון התשובות.

קטע קריאה מס' 1

קראו בעיון את הקטע שלפניכם, וענו על השאלות שאחריו. שאלות 1-11 מבוססות על הקטע. שאלות 12-13 עוסקות בנושאים שהוזכרו בקטע, אך התשובות עליהן אינה בהכרח מופיעות בו.

Positive Mood, Attribution, and The Illusion of Familiarity

Claypool, Hall, Mackie & Garcia-Marques

For decades, social and cognitive psychologists have documented the link between familiarity and positive affect. Traditionally, these investigations have examined how manipulations of familiarity produce positive responses. The seminal work of Zajonc uncovered "mere exposure" effects, showing conclusively for the first time that repeated, non-reinforced exposure to a stimulus increases its perceived positivity. Since then, literally dozens of studies have shown that familiarity with a stimulus elicits a multitude of positive reactions, including increased liking, attractiveness, similarity, fame, validity, and so forth. More recently, Garcia-Marques et al. manipulated the positivity of faces via facial expression, having some smile and others display neutral expressions. After initially seeing a series of such faces, participants were later asked to make old/new judgments of the original faces intermixed with new smiling and new emotionless faces. When the faces were truly familiar, and participants presumably had a strong memory trace for them, participants were equally likely to label them as "old" regardless of their facial affect. However, when the faces were novel, participants were significantly more likely to mistakenly believe them to be familiar (old) when they were smiling than when they were emotionless.

Monin found that supraliminally associating positivity with a stimulus increased its perceived familiarity. In his study, he altered the perceived attractiveness of average-looking faces by utilizing a contrast manipulation. He found that average faces, viewed after a set of very unattractive faces, were perceived as more attractive than those viewed after seeing a set of very attractive individuals. More importantly, he also found that average faces were perceived as more familiar if viewed after unattractive than attractive faces.

In another study, Garcia-Marques et al. initially exposed participants to a list of neutrally valenced words. Later, participants saw these words intermixed with a set of novel words, and before each, a prime was presented subliminally. For half of the old and new words, this prime was a smiley face, which served to affectively imbue the subsequently presented words with positivity. For the other half of the old and new words, the prime was a circle, which was pre-tested to be affectively neutral. Results conceptually replicated the findings of their first experiment: novel words that were subliminally associated with positivity were significantly more likely to be mistakenly labeled as old than were affectively neutral novel words.

Other work suggests that the positivity need not be directly associated with the stimulus to trigger feelings of familiarity; situating positivity in the perceiver may evoke similar feelings. Garcia-Marques et al. provided some initial suggestive evidence of this possibility. In their Experiment 3, participants were put in a positive or neutral affective state. Then they were led to believe that they had been exposed to sentences subliminally and were asked to judge the truthfulness of those sentences. Since familiarity has been shown to increase perceptions of truth, the researchers reasoned that manipulations of positive affect should do the same. Consistent with their expectations, participants in a positive mood were more likely than those in a neutral mood to believe the alleged subliminally presented sentences were true.

Phaf and Rotteveel directly tested the notion that positive mood leads to perceptions of familiarity. They had participants contract either their zygomaticus muscles (to induce a smile/positive affect) or their corrugator muscles (to induce a furrowed brow/negative affect), or had them "juggle" a pen in their non-dominant hand (control condition/no affect) while making old/new judgments of neutral words. False alarms (responding that a word was old when it was actually new) were higher when participants were smiling compared to when they were frowning or doing something that evoked no emotion.

Thus, there is a growing body of literature that suggests that positivity, be it explicitly imbedded in a stimulus, subliminally associated with a stimulus, or situated in the perceiver, triggers feelings of familiarity. The primary question under consideration in this work is why do manipulations of positivity lead to feelings of familiarity? To answer this question, we must first consider why familiarity triggers positivity.

45 Making a stimulus familiar via prior exposure is one way to increase its fluency, that is, its ease of processing. The initial processing of a novel stimulus is relatively effortful and complex. It requires that the perceiver extract numerous pieces of information about it including its name, weight, shape, etc., and create a new mental representation of it. In subsequent encounters with the stimulus, processing is much easier. On these occasions, the visual representation of the object is merely "matched" to a now already-existing mental representation, and all relevant information about it can be accessed.

50 Numerous scholars have argued that this sense of ease or fluency that we experience when processing a fluent (familiar) stimulus feels positive. Perhaps the most compelling evidence for this supposition comes from psychophysiological work by Winkielman and Cacioppo, who showed that the processing of high-fluency stimuli was associated with activation of the zygomaticus ("smiling") muscles but had no effect on the corrugator ("frowning") muscles.

55 This positive sensation triggered by fluency is subtle and diffuse, and can thus be easily misattributed to other sources. Therefore, perceivers may believe that the fluent stimulus itself is positive. As Reber et al. stated, "Presumably, perceivers interpret the positive affect elicited by processing fluency as their response to the target, resulting in more positive evaluations". Given this perspective, it is not at all surprising that the positive affect generated by fluency results in many different types of positive evaluative reactions to those stimuli, including increased liking, attractiveness, fame, truthfulness, etc.

60 Bornstein's perceptual fluency/attributional model makes a similar claim. It argues that familiarizing perceivers with stimuli makes those stimuli more fluent. When later re-presented with a familiar target, perceivers may attribute the sensation of fluency to other, unrelated, stimulus dimensions, such as liking, attractiveness, etc. Because of this process, the size of the mere exposure effect is likely to diminish when perceivers are made aware of the possible connection between repeated exposure (fluency) and judgment, as perceivers engage in a correction process to discount the effect of previous exposure on their judgments.

70 The primary focus of our work concerns why positivity triggers feelings of familiarity. Given the intimate relationship between familiarity and positivity just described, we argue that familiar stimuli are over time repeatedly experienced as positive, and thus positivity begins to serve as a heuristic cue that a stimulus is familiar, especially when other cues to familiarity are lacking. That is, just as familiarity has been argued to be misattributed to positivity, we argue that positivity can be misattributed to familiarity. If a misattribution mechanism is responsible for the positivity-cues-familiarity effect (as it has been argued for the familiarity-cues-positivity effect), then alerting perceivers to the true source of their positivity should reduce or even eliminate the effect.

75 In this experiment, we sought to replicate the positivity-cues-familiarity effect in a new way, and more importantly, directly investigate whether participants' ability to correctly attribute their affect to its source would eliminate the effect. In this experiment, we employed a fake subliminal paradigm, in which we asked participants to guess which photos they had been exposed to subliminally earlier in the experiment (in reality they had not seen any of the photos). Before making these judgments, participants read a story designed to elicit positive or neutral mood. We predicted that those who read the positive-mood story would identify a larger portion of the photos as old (familiar) than those who read the neutral-mood story. However, we expected that this effect would disappear in an attribution condition.

80 In this condition, participants completed a mood-manipulation check item after reading the story but before rendering the old/new judgments. By asking participants how they felt, we reasoned that those put in a good mood would correctly attribute their mood to the story and not misattribute it to familiarity. Thus, when then asked to make familiarity judgments, these participants should not label a larger number of the photos as old than those in the neutral-mood condition.

Method

Participants

85 Seventy-eight introductory psychology students at Miami University participated in exchange for course credit.

Procedure

Participants were seated at a computer, and completed a task that was characterized as testing long-term memory, in which participants were asked to identify all the US states from a map. Next, participants completed a task in which they read a brief newspaper article and responded to it, under the guise of pre-testing these articles for future experiments. There were two versions of this article, one designed to elicit positive and one designed to elicit neutral

90 mood. After reading the article, all participants answered two questions: (1) How much did you enjoy reading this article? (Not at all 1–7 Very much); (2) This article is: (Bad 1–7 Good).

Then, half of the participants in both the happy and neutral mood conditions completed one additional question assessing their mood, How do you feel right now (Sad 1–9 Happy)? This question served as a mood manipulation check, to confirm that the newspaper articles had induced the desired mood states. The other half of the participants
95 did not complete this question. Finally, participants were informed that they had been shown photographs of individuals subliminally earlier in the experiment, during the state-identification task (in actuality, no photos had been presented). In the upcoming task, they would be shown a series of photographs, some of which they had been subliminally exposed to previously (photos we termed "old") and some of which they had not been previously
100 exposed to (photos we termed "new"). Participants were then shown 24 head-and shoulder photographs of males one at a time, in a different random order for each participant. For each photo, participants were asked to decide if it was "old" or "new" by clicking the corresponding label on the computer screen.

Results

Mood manipulation effectiveness

To ensure that the newspaper articles induced the desired mood states, we performed an analysis on the mood-manipulation check item, which confirmed that those who read the positive story ($M=7.17$, $SD=1.30$) reported more positive affect than those who read the neutral story ($M=5.35$, $SD=0.93$), $t(36)=5.00$, $p<.01$.

Effects on other (non-mood) reactions to the newspaper articles

105 All participants were asked how much they enjoyed reading the article and for an overall bad–good evaluation of it. We performed a 2 (Mood: positive, neutral) \times 2 (Attribution: yes, no) between-subjects ANOVA on each of these measures separately. Not surprisingly, for both, we observed a main effect of mood, such that those who read the positive story reported enjoying it more ($M=4.89$, $SD=1.23$) and evaluating it more favorably ($M=5.09$, $SD=1.17$) than those who read the neutral story ($M=2.65$, $SD=1.23$ enjoyment; $M=4.05$, $SD=1.22$ evaluation), $F(1, 74)=63.23$, $p<.01$
110 and $F(1,74)=14.50$, $p<.01$, respectively. No other significant effects emerged, all $p>.38$.

Perceived familiarity

For each participant, we summed his or her number of "old" responses. This measure was subjected to a 2 (Mood: positive, neutral) \times 2 (Attribution: yes, no) between-subjects ANOVA. It yielded only one significant effect, the predicted interaction between mood and attribution, $F(1, 74)=4.33$, $p=.041$. As predicted, a simple-effects test revealed that when participants did not complete the mood question before rendering their old/new judgments (in
115 the no attribution condition), they showed the positivity–cues–familiarity effect. Specifically, those who read the positive story classified a larger number of the photos as familiar ($M=10.90$, $SD=4.42$) than did those who read the neutral story ($M=8.10$, $SD=5.41$), $F(1,74)=3.87$, $p=.05$. However, consistent with our hypothesis, the positivity–cues–familiarity effect was not significant for participants who reported their mood state before rendering their old/new judgments. Specifically, in the attribution condition, a simple-effects test showed that there was no difference in the
120 number of photographs labeled as familiar between those who read the positive ($M=8.56$, $SD=4.33$) and the neutral stories ($M=10.00$, $SD=3.64$), $F(1, 74)=0.98$, $p=.33$.

Discussion

This experiment sought to provide evidence that the positivity–cues–familiarity effect is caused by a misattribution of positivity to a sense of familiarity. We speculated that because familiarity and positivity are intrinsically related,
125 that over time, positivity begins to serve as a cue that a stimulus is familiar. In addition, we reasoned that if the positivity is correctly attributed to its source, perceivers will no longer use that positive feeling to make familiarity judgments. These suppositions were supported.

These findings are important for a number of reasons. First, they provide a direct test of the mechanism responsible for the positivity–cues–familiarity effect. In this experiment, we showed that a misattribution mechanism appears to be responsible for the positivity–cues–familiarity effect.

130 Second, these findings show that the attribution manipulation is successful in eliminating the positivity–cues–familiarity effect when it highlights the source of one's mood, but not when it merely highlights other, non-mood evaluative responses. After reading the newspaper article, all participants rated how much they enjoyed the article and their overall evaluation of it. Those who read the positive story rated their enjoyment of it higher and evaluated

135 it more positively than those in the neutral condition. Yet, when participants did not also answer a question about their mood state, we observed the positivity–cues–familiarity effect. Thus, reporting that the story induced positive reactions (enjoyment of the article and an assessment of it as good) did not eliminate the positivity–cues–familiarity effect: only asking participants how they felt eliminated the effect.

140 Indeed, in the Garcia-Marques et al. studies described earlier, positivity only led to an increased sense of familiarity for novel targets. The effect in the current experiment, as well as in others, emerged in a situation in which all stimuli were actually novel, and thus perceivers lacked entirely an objective feeling of familiarity with the stimuli. And, furthermore, Monin manipulated the ease with which participants could recall the stimuli. He found that the positivity–cues–familiarity effect was at its weakest when recall of the original stimuli was at its easiest, concluding that the "phenomenon is most likely to occur when people lack a clear recollection of the stimuli under study".
145 Participants in our experiment certainly appeared to have strong overall feelings of novelty from the photos, as in all of the conditions, participants were correctly labeling the majority of photos as new.

Negativity and perceptions of novelty?

Our experiment examined the link between manipulations of positivity and perceptions of familiarity. It cannot directly speak to potential effects of negative affect on perceptions of familiarity. One might suspect that if positivity cues familiarity, that negativity might cue novelty. The experiments that have included a negative affect condition and compared it to a control (neutral affect) condition and assessed a familiarity dependent measure are few.

150 Recall that Phaf and Rotteveel induced perceivers to smile, furrow their brow, or juggle an object in their hand (control, no affect condition) while making old/new judgments. They observed more false alarms in the neutral condition compared to the negative affect condition (but this effect was only marginally significant), and a more liberal response bias in the neutral relative to the negative affect condition. However, in another experiment, Monin presented participants with neutral, positive, and negative words and asked them to identify which had allegedly
155 been shown to them subliminally earlier. Positive words were identified as old more than neutral or negative words, but there was not a significant difference between neutral and negative.

Given these inconsistent findings, the question of whether negativity triggers novelty is an open one. Future research should seek to clarify this issue, and if a negativity –cues–novelty effect does exist, future research should also determine if an attribution manipulation can eliminate it.

160 These findings add to the burgeoning literature showing that positive sensations can influence judgments of familiarity. More importantly, they begin to shed light on the process responsible for this intriguing effect: that when under conditions of uncertainty, we misattribute positive feelings to a sense of familiarity. When the source of that positivity is made salient to us, the positivity–cues–familiarity effect is eliminated. More broadly, these findings show that affect and cognition (memory, attribution) are intimately linked and inform one another.

השאלות

1. משורות 1-12 עולה:
 - (1) ההשפעה של רגשות חיוביים על מוכרות יותר חזקה מההשפעה של מוכרות על רגשות חיוביים.
 - (2) ההשפעה של מוכרות על רגשות חיוביים יותר חזקה מ ההשפעה של רגשות חיוביים על מוכרות.
 - (3) שימוש בחיזוקים עשוי להקטין את ההשפעה של מוכרות על חיזוקים חיוביים.
 - (4) ישנו קשר סיבתי דו כיווני בין מוכרות לרגשות חיוביים.

2. מה ההבדל המרכזי בין הניסוי של Monin (שורות 13-17) לבין הניסוי של Garcia-Marques et al. (שורות 18-24)?
 - (1) בניסוי של Monin נבדקה השפעת האטרקטיביות של דמות המטרה על שיפוטי מוכרות, ובניסוי של Garcia-Marques et al. נבדקה השפעת רמת החיוביות (positivity) של מילת מטרה על שיפוטי מוכרות.
 - (2) הניסוי של Monin מדגים כי גירויים חיוביים נתפסים כיותר מוכרים באופן על-סיפי ואילו הניסוי של Garcia-Marques et al. מדגים כי גירויים חיוביים נתפסים כיותר מוכרים באופן תת-סיפי.
 - (3) בניסוי של Monin נמצא כי גירוי ניטרלי נתפס כיותר מוכר, ובניסוי של Garcia-Marques et al. נמצא כי גירוי ניטרלי נתפס כפחות מוכר.
 - (4) הניסוי של Monin מדגים כי צימוד בין חיוביות לגירוי גורם לגירוי להיתפס כמוכר באופן על-סיפי, והניסוי של Garcia-Marques et al. מדגים כי צימוד בין חיוביות לגירוי גורם לגירוי להיתפס כמוכר באופן תת-סיפי.

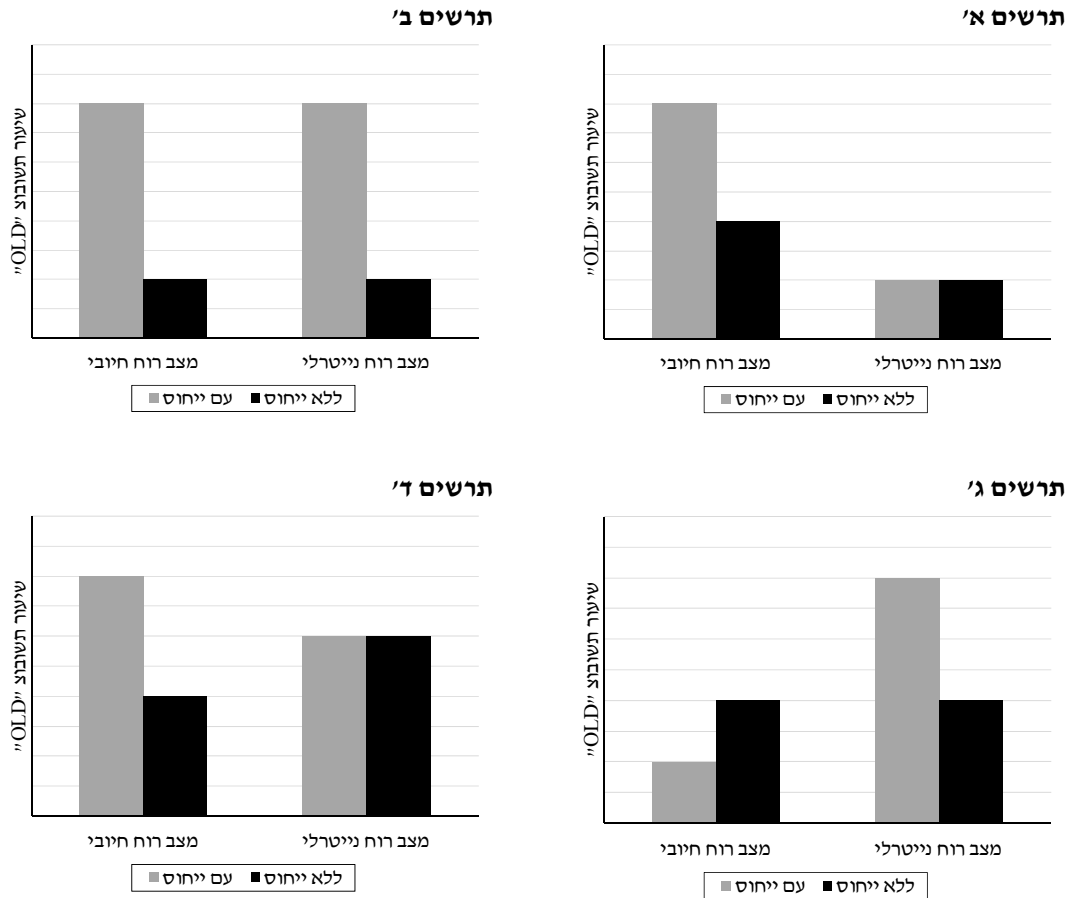
3. במה מוסיף הניסוי של Phaf and Rotteveel (שורות 33-38) על הניסויים המתוארים בשורות 13-24?
 - (1) הניסוי של Phaf and Rotteveel מדגים כי בניגוד לגירויים חיוביים, גירויים שליליים אינם נתפסים כיותר מוכרים.
 - (2) הניסוי של Phaf and Rotteveel מדגים כי אין צורך בקשר ישיר בין חיוביות לגירוי המטרה על מנת שגירוי זה ייתפס כמוכר.
 - (3) הניסוי של Phaf and Rotteveel מדגים כי פעילות מערכת השרירים יכולה גם היא לגרום למצב רוח חיובי.
 - (4) הניסוי של Phaf and Rotteveel מדגים כי רמת המוכרות של גירויים נייטרלים יותר מושפעים ממצב הרוח של הנבדקים מאשר מגירויים מקדימים דוגמת פנים או תמונה.

4. מגוון הניסויים בשורות 49-65 נועדו על מנת להסביר:
 - (1) מדוע גירויים מוגרים הופכים להיות בעלי שטף מהיר יותר לעיבוד.
 - (2) מדוע גירויים תת-סיפיים משפיעים יותר מגירויים על-סיפיים על חיוביות.
 - (3) את המנגנון באמצעותו מוכרות הגירוי גורמת לו להיתפס כיותר חיובי.
 - (4) את המנגנון באמצעותו חיוביות הגירוי גורמת לו להיתפס כיותר מוכר.

5. איזה מהמשפטים הבאים עולה בקנה אחד עם מסקנותיו של Bornstein (שורות 60-65)?
 - (1) גירויים שיוצגו באופן על-סיפי ייזכרו יותר מגירויים שיוצגו באופן תת-סיפי
 - (2) גירויים שיוצגו באופן על-סיפי יתפסו כחיוביים יותר מגירויים שיוצגו באופן תת-סיפי
 - (3) גירויים שיוצגו באופן תת-סיפי יתפסו כחיוביים יותר מגירויים שיוצגו באופן על-סיפי
 - (4) גירויים שיוצגו באופן תת-סיפי ייזכרו יותר מגירויים שיוצגו באופן על-סיפי

6. מדוע שאלו החוקרים רק מחצית מהנבדקים כיצד הם מרגישים ברגע זה (שורות 92-93)?
 - (1) לוודא שהתפעול באמצעות כתבה בעיתון אכן השפיע על מצב רוחם של הנבדקים.
 - (2) על מנת לוודא שרמת הבסיס של הנבדקים בשתי קבוצות המחקר שוות לפני שהם נחשפים לתמונות.
 - (3) על מנת לתפעל את משתנה הייחוס.
 - (4) על מנת שהנבדקים יחשבו שהם נחשפו לתמונות באופן תת-סיפי.

7. לפניכם ארבעה תרשימים. איזה מהתרשימים הבאים תומך בתוצאות המחקר אודות תפיסת מוכרות?

- (1) תרשים א'
- (2) תרשים ב'
- (3) תרשים ג'
- (4) תרשים ד'

8. על פי שורות 126-122, ועל פי ממצאיו של Bornstein (שורות 65-60) ניתן לטעון כי:

- (1) ייתכן כי Mere Exposure Effect נובע מהייחוס השגוי שנעשה לגירוי חיובי כמוכר.
- (2) ייתכן כי Mere Exposure Effect ייעלם כאשר נבדקים יהיו לכך שמצב רוחם הוא חיובי.
- (3) טעויות ייחוס משפיעות הן על האפקט של מוכרות על תפיסת גירוי כחיובי והן על האפקט של מצב רוח חיובי על מוכרות.
- (4) טעויות ייחוס משפיעות על האפקט של מצב רוח חיובי על מוכרות אך לא על האפקט של מוכרות על תפיסת גירוי כחיובי.

9. על פי שורות 145-130, באיזה מהמצבים הבאים אפקט positivity–cues–familiarity צפוי להיות החלש ביותר?

- (1) כאשר הנבדקים זוכרים את הגירויים שהוצגו להם והם מודעים למקור הרגש החיובי שלהם.
- (2) כאשר נבדקים אינם זוכרים את הגירויים שהוצגו להם ואינם מודעים למקור הרגש החיובי שלהם.
- (3) כאשר חלק מהגירויים חדשים וחלק מהגירויים ישנים והנבדקים מודעים למקור הרגש החיובי שלהם.
- (4) כאשר חלק מהגירויים חדשים וחלק מהגירויים ישנים והנבדקים אינם מודעים למקור הרגש החיובי שלהם.

10. על פי שורות 151-157, נבדקים שנתבקשו להזעיף את פניהם:
- (1) זיהו יותר מילים חדשות כישנות מאשר בתנאי החיך
 - (2) זיהו יותר מילים ישנות כישנות מאשר בתנאי ה-Juggle
 - (3) זיהו יותר מילים ישנות כחדשות מאשר בתנאי החיך
 - (4) זיהו יותר מילים חדשות כחדשות מאשר בתנאי ה-Juggle

11. המחקר המתואר בשורות 151-154 _____ את ההשערה ששליליות מרמזת על חידוש. המחקר המתואר בשורות 13-17 _____ את ההשערה ששליליות מרמזת על חידוש.
- (1) מחזק; מחזק.
 - (2) מחזק; מחליש.
 - (3) מחליש; מחזק.
 - (4) מחליש; מחליש.

12. על פי שורות 150-165, איזו הצהרה מנתחת באופן מדויק את הקשר בין האפקט לבין התהליכים הקוגניטיביים?
- (1) תחושות חיוביות תמיד מובילות להערכות של מוכרות, ללא קשר לתנאים.
 - (2) המחקר מראה באופן עקבי שתחושות שליליות מובילות לתחושת חידוש.
 - (3) תחת תנאי אי-וודאות, ניתן לטעות בהשמת תחושות חיוביות לתחושת מוכרות, אך כאשר מקור התחושה החיובית מודגש, האפקט הזה מתערער.
 - (4) האפקט של positivity-cues-familiarity הוא תוצאה של פונקציות הזיכרון בלבד, ללא כל תפקיד של השמה.

ענה על השאלות הבאות על סמך ידיעותיך הכלליות בפסיכולוגיה:

13. הקטע מתייחס להשפעת מצב רוח חיובי על טעויות של נבדקים בזכירת גירויים. איזה מהבאים מהווה מנגנון ייחודי לזיכרונות רגשיים?
- (1) הפרעה לפניים (Proactive Interference).
 - (2) זיכרון התלוי במצב רוח (Mood dependent Memory).
 - (3) זיכרונות הבזק (Flashbulb Memories).
 - (4) קיבוץ על פי קטגוריות (Categorical Clustering).

14. בקטע נאמר כי אנשים מבצעים ייחוסים לאירועים וגירויים ספציפיים. מידע זה משמש על מנת לסווג ולהבין גירויים חדשים, וידוע בשם -
- (1) אלגוריתם.
 - (2) יוריסטיקה.
 - (3) סכמה.
 - (4) מטה-קוגניציה.

קטע קריאה מס' 2

קראו בעיון את הקטע שלפניכם, וענו על השאלות שאחריו. שאלות 14-24 מבוססות על הקטע. שאלה 25 עוסקת בנושאים שהוזכרו בקטע, אך התשובה עליה אינה בהכרח מופיעה בו.

Age-Related Differences and Complexity of Ongoing Activities in Time - and Event-Based Prospective Memory

D'Ydewalle G, Bouckaert D, Brunfaut E.

In recent years, we have seen a new line of research on memory of actions that a person intends to perform in the future. The term being used for this memory is prospective memory, often described as a remembering to remember.

5 Almost all research has focused on two kinds of prospective memory tasks: event based and time-based ones. An event-based prospective memory task is one in which an action is to be performed whenever an external event occurs, such as remembering to close the bedroom window when it starts to rain. A time-based prospective memory task is one in which an action is to be performed at a particular time or after an amount of time has passed, such as remembering to visit somebody at 10:00 a.m. or remembering to come back in half an hour.

10 Craik (1986) suggested that older people are particularly deficient in memory tasks involving more self-initiating activities. As applied to prospective memory, the event- and time-based tasks differ in terms of self initiating activities. In an event-based task, an external event prompts the necessary prospective memory response. On the other hand, a time based task involves an active monitoring of the time and more processing of the central executive. Therefore, a larger prospective memory deficit of older people
15 is expected in time-based tasks than in event based tasks. Einstein and McDaniel failed to find age differences in an event based prospective memory task, but an age difference emerged in time-based tasks.

20 However, this pattern of findings has not always been obtained. Findings show a better performance in the time-based than in the event-based tasks in both younger and older participants. In addition, a superior time-based prospective memory was found by older adults. Others found age-related decrements with event based prospective memory tasks.

25 Several studies already suggested the importance of the nature of ongoing activity in producing age effects on prospective memory. For example, a performance trade-off was found between the ongoing and prospective memory tasks; in fact, age differences in prospective memory disappeared when the analysis took into account the performance level in the ongoing task. Critical is the attentional allocation to the two tasks. A more demanding ongoing task will prevent the processes that are needed for a good performance on the prospective memory task; the overall reasoning is that the more complex the ongoing activities are, the more attention is needed and the harder it gets to shift to the prospective memory task.

30 A number of studies appeared where the attentional demands of the ongoing activities were manipulated. For example, Einstein *et al.* did not obtain a difference in prospective memory performance when a high-demand working memory task was added. In another study, a prospective event-based memory task was embedded within a short term memory task, and participants also performed a concurrent memory task that varied in difficulty. In this study, short-term memory performance was affected by the concurrent memory load, but prospective memory in contrast was not. On the other hand, larger age differences on
35 an event-based prospective memory task were observed by increasing the attentional demands of the ongoing task, particularly during retrieval.

Similarly, Kidder et al. (1997) increased the working memory load of the ongoing task, and a main effect, regardless of age, was obtained on event-based prospective memory. With time- and event-based tasks, main effects of age and memory load, with no interaction between the two, were reported.

40 Fortunately, Marsh and Hicks were able to clarify the mixed pattern of findings by designing experiments within the working memory model of Baddeley. Marsh and Hicks showed that if planning and monitoring are critical to successful prospective memory, central executive functions are likely to be an important component. No adverse impact of the concurrent tasks on prospective memory is expected and observed as long as the concurrent tasks involve predominantly the slave systems. However, if the
45 concurrent tasks imply central executive functioning, they compete with the prospective memory task in using the same executive resources; in such cases they predicted and observed a negative effect of the concurrent task on an event-based prospective memory task.

The central executive functioning has been localized in the frontal lobes. Morphological studies of the aging brain have shown a general reduction of the brain volume becoming significant in the 7th decade of life: In the temporal, parietal, and occipital cortices, the reduction has been estimated to be approximately 1 %, compared with the much larger volume reduction in the frontal cortex, estimated to be 10-17%. Larger age-related decreases in regional blood flow have been observed in the frontal lobes than in other regions of the brain. The frontal lobe hypothesis should therefore be: a larger age
50 deterioration of prospective memory when the ongoing task uses more central executive resources and a worse performance by older adults in the time-based than in the event-based prospective memory task because the time-based tasks place greater central executive demands by requiring maintenance of the
55 prospective action and generation of a time-monitoring behavior.

The present experiment involved younger and older participants, and we predicted a clear prospective memory deficit by older participants, particularly in the time-based prospective memory task, when the ongoing activity involved more central executive functioning. An arithmetic task was chosen as ongoing
60 task, using more executive resources with increasing complexity of the arithmetic operation. The older participants were not lower functioning subjects, and they did not show any cognitive impairment. However, it appeared that the younger participants had more years of school education than the older participants.

Method

Participants

65 The 48 (18 male and 30 female) younger participants were all first-year students in psychology at the University of Leuven, Belgium; they volunteered to participate in the experiment for course credits. The 48 (28 male and 20 female) older participants were either members of an amateur orchestra or retired people from a cycling and walking club; they were asked to volunteer for the experiment whenever they had a day off. After responding to a post experimental questionnaire, all participants were interviewed
70 briefly to explain the purpose of the experiment and to notice major differences in background between the two groups of participants. The older participants were not lower-functioning subjects, and they did not show any cognitive impairment. However, it appeared that the younger participants had more years of school education than the older participants ($M = 14$ and 9).

Materials

75 The experiment took place in a small interview room. Two series of addition problems, presented on a computer screen, were used to manipulate the complexity of the concurrent activity. A clock was set up behind the participant and used in every condition, although it was relevant only for the time-based

prospective memory condition. It was about 1 m away over the left shoulder, so participants had to turn their heads to monitor the clock.

Procedure

80 While calculating the sums, the participants also performed the prospective memory task. In the event-based prospective memory task, participants were asked to press the Y key whenever the first digit of the solution (the requested sum) started with 5. In the time-based task, participants were asked to press the Y key when the clock, which was placed behind them, showed 1, 3, 4, 6, and 9 min.

Results

85 An analysis of variance was carried out on the proportion correct arithmetic responses, including age, nature of the arithmetic problems, and type of prospective memory task as between-subjects variables. The analysis revealed a significant main effect of the complexity of the arithmetic problems. There were more correct responses with simple problems, than with more complex problems. There was also a significant main effect of the prospective memory task. There were more correct responses in the event-based condition than in the time-based condition. Both main effects were involved in a significant first-order interaction, and the significant first-order interaction was involved in a second-order significant interaction, also including the variable age. The interaction resulted mainly from a smaller amount of correctly solved complex problems among the older participants in the time-based prospective memory task. A posteriori Tukey tests revealed that the average correctly solved complex problems among the older participants in the time based prospective memory task differed significantly from all other means.

100 A second analysis of variance was carried out on the proportion prospective memory performance, with the same between-subjects variables as in the preceding analysis. The analysis produced a significant main effect of age, with youngsters, performing better than older adults. A significant interaction was obtained between the prospective memory task and the ongoing task, and the interaction was again involved in a significant second-order interaction also involving age. A posteriori Tukey tests showed no differences within the younger participants. Older participants had a higher prospective memory performance in the event-based condition with complex problems, than in the event-based condition with simple problems. The time-based condition with complex problems and the time-based condition with simple problems did not differ significantly from the event-based condition with simple problems, and the time-based condition with complex problems.

The total time of the experiment was also analyzed, using the same between-subjects variables as in the two preceding analyses. Only a significant main effect of age was obtained. The correlation between total time and prospective memory performance was close to zero; however, there was a significant negative correlation between the total time and the number of correctly solved problems.

110 When the main part of the experiment was finished, the participants were invited to estimate how often they made the requested prospective memory response. An analysis of variance was carried out with age, type of prospective memory, and complexity of the ongoing activities as between-subjects variables and the real and estimated numbers of prospective memory responses as a within-subject variable. Several significant main and interaction effects emerged, and they were all involved in the significant interaction between all included variables, $F(1, 88) = 5.58$, $MSE = 1.143$, $p < .03$. Subsequent a posteriori Tukey tests showed that the significant third-order interaction effect resulted exclusively from a single difference: a large overestimation of performance by the older adults in the event based prospective

memory task with complex problems. In fact, this was the only condition in which the difference between real, $M= 3.5$, and estimated, $M = 5.4$, number was significant.

120 We asked the participants to estimate the number of correctly solved problems. Again, an analysis of
variance was carried out with age, type of prospective memory, and complexity of the ongoing activities
as between-subjects variables and the real and estimated number of correctly solved problems as a
within-subject variable. Not surprisingly, there were significantly more correct solutions, as performed
125 and estimated, with simple problems, than with complex problems. All of the participants underestimated
performance, except in one condition, producing significant interaction effects with all variables
included. Older participants in the time-based prospective memory task with complex problems did not
underestimate (in fact, there is a non significant overestimation).

Finally, the participants were invited to rate on a 7-point scale how focused they were in the experiment.
130 An analysis with the same between-subjects variables as the two preceding analyses gave a significant
main effect of age with older participants claiming to be more focused. Also, all between-subjects
variables interacted significantly. From a posteriori Tukey tests, only one difference was significant:
Older participants with complex problems reported to be more focused in the time-based, than in the
event-based prospective memory task. It was precisely in this time-based task that they showed the worst
prospective memory performance.

Discussion

135 Time-based prospective memory tasks were assumed to involve more executive processing than event-
based prospective memory tasks because in time-based tasks more monitoring and self-initiated activities
are needed. Prospective memory performance should also go down when the ongoing task includes more
central executive functioning. Finally, because age negatively affects central executive resources, we
140 expected a collapse of time based prospective memory when older adults are involved in a complex
ongoing task. Indeed, the older participants showed almost no prospective memory, in this condition, as
compared with prospective memory of the younger participants, in the same condition.

The present study was particularly successful in demonstrating that the age effect in time-based tasks
results from problems in self-initiated activities because the experiment selected a complex ongoing task
that involved central executive resources, to be shared with the prospective memory task. We must
145 further assume that the younger participants had sufficient executive resources available to display good
prospective memory in the time based task with a complex ongoing task.

The present explanation of age effects in time-based prospective memory tasks may appear to be at odds
with Maylor's proposal that compatibility of processing for both the prospective and the ongoing task is
critical. She suggested that whenever different processes are needed for the prospective and ongoing
150 tasks, age differences will occur. Maylor reported age differences on a prospective event-based task when
semantic processing was needed on the ongoing task and when structural processing was needed on the
prospective task. Mantyla reported a similar finding for a prospective and ongoing task with different
processing requirements. According to the present explanation, the difference in processing levels is not
important; critical here is how much the two different processing activities rely on central executive
155 functioning. However, the two explanations ultimately rely on the same basic mechanism. When the two
tasks involve different levels of processing, there must be a constant shifting of attention that must be
self-initiated and thus must also involve central executive functioning.

Einstein et al. obtained a bad performance of the older adults in a time-based prospective memory task
that they attributed to an aging deficit in self-initiated activities. However, another study failed to obtain

160 an interaction between age and prospective memory task; in fact, their older participants performed even better in the time-based tasks than in the event-based tasks. Whereas the ongoing task in Einstein et al. involved answering general knowledge questions, the ongoing task in the other study requested the participants to identify famous faces from presented slides. Face identification possibly implies more the visuospatial sketchpad than the central executive, explaining the divergent results.

165 However, d'Ydewalle *et al.* used the two ongoing tasks (question answering and face identification); with both tasks, they again failed to obtain the age x task interaction. Scrutinizing the difference in procedural details between the two sets of studies suggested a timing difference. More time was available to answer the questions or to identify the faces in the second study, giving the participants more time to switch attention between the prospective memory and ongoing tasks. There was more time pressure in Einstein
170 *et al.* The slowing down of mental activities among older adults has been well established. Time-based prospective memory of the older participants therefore was particularly vulnerable to time pressure because the task also included more self-initiated activities.

In fact, an unexpected finding in the present experiment confirmed the importance of timing constraints in prospective memory research. In the event-based task with simple problems, older participants also
175 showed unexpectedly poor prospective memory performance. To keep the overall duration of the experiment approximately the same (and apparently successfully because the total time of the experiment did not differ significantly as a function of the problem complexity), 200 arithmetic problems were presented in the simple problem condition, whereas in the condition with complex problems, there were only 50 arithmetic problems. Therefore, in the simple problem condition there were more arithmetic
180 problems between the target items (items at which a prospective memory response was needed), and as participants solved each problem faster (in comparison with the complex problems), they paid less attention to the starting digit 5 in the requested sum. Considering their slower activities, older participants encountered more problems to switch the attention to the target; again, the density of the simple problems may have prevented the older participants from paying sufficient attention to the clock. Although
185 performance of older adults was already slightly better in the time-based task with simple problems, it did not yet reach the performance level of the older adults in the event-based task with complex problems; again, the density of the simple problems may have prevented the older participants from paying sufficient attention to the clock.

In summary, the present study shows two sets of findings. One set of findings was predicted and confirmed; the other set was a surprise but helped us disentangle two major factors to explain age differences in prospective memory. It was hypothesized that older participants would show poor time-based prospective memory when the ongoing task uses central resources, and this pattern was obtained. Critical determinants here were the extent to which prospective memory and ongoing tasks shared the same central executive resources and how much of the resources were consumed by the ongoing task
190 requirements. The unexpected bad performance of the older participants in conditions with an easy ongoing task could be explained by the response rate in the ongoing task; a dense response rate made attention switching by older adults more difficult because of their generally slower mental activities. The timing constraint helped us explain divergent results as obtained by Einstein et al. (1995) and d'Ydewalle et al. (1996, 1999).
195

השאלות

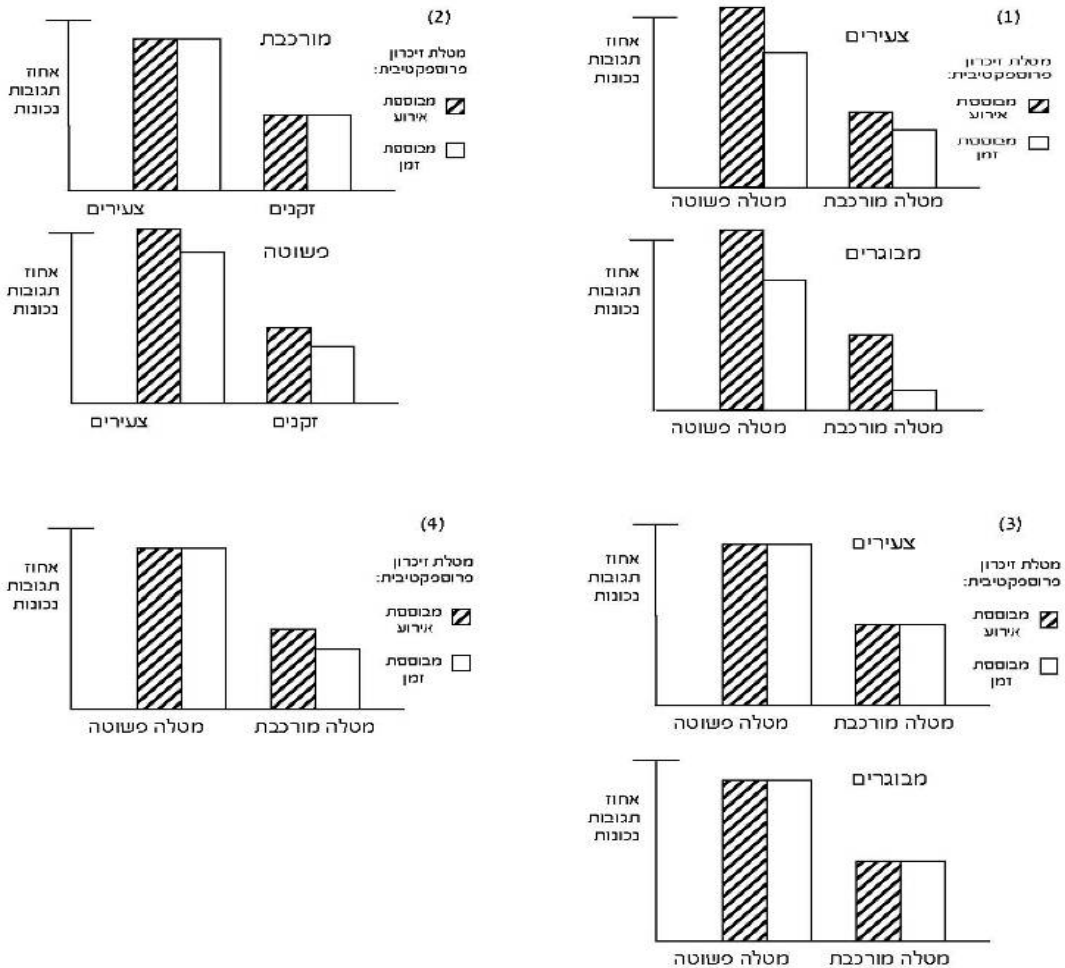
15. אילו מהממצאים הבאים אינם סותרים את הנאמר בשורות 1-17?
- (1) ממצאים המראים ביצוע טוב יותר במשימות עתידיות מבוססות זמן (time based) ביחס למשימות מבוססות אירוע (event based), בקרב צעירים וקשישים.
 - (2) ממצאים המראים ביצוע טוב יותר במשימות עתידיות מבוססות זמן (time based) ביחס למשימות מבוססות אירוע (event based) בקרב קשישים, ודפוס הפוך בקרב צעירים.
 - (3) ממצאים המראים ביצוע טוב יותר של נבדקים קשישים במשימות עתידיות מבוססות זמן (time based) ביחס למשימות עתידיות מבוססות אירוע (event based), בתנאי שהמשימות העכשוויות (concurrent tasks) דורשות קשב רב.
 - (4) ממצאים המראים כי אין הבדלי גיל מובהקים בביצוע משימות עתידיות מבוססות אירוע (event based)
16. איזה מן הממצאים הבאים סותר את אלה המוצגים בשורות 18-21?
- (1) נבדקים קשישים ביצעו טוב יותר במטלה בה היה עליהם ללחוץ על כפתור כל 10 דקות תוך כדי ביצוע פעולות חישוב, לעומת מטלה בה היה עליהם ללחוץ על כפתור בכל פעם שנשמע צלצול פעמון, תוך כדי ביצוע אותן פעולות.
 - (2) נבדקים קשישים ביצעו גרוע יותר במטלה בה היה עליהם ללחוץ על כפתור כל 10 דקות תוך כדי ביצוע מטלת חישוב, לעומת מטלה בה היה עליהם ללחוץ על כפתור בכל פעם שנשמע צלצול פעמון, תוך כדי ביצוע אותה מטלה.
 - (3) נבדקים קשישים ביצעו טוב יותר מצעירים במטלה בה היה עליהם ללחוץ על כפתור כל 10 דקות, תוך כדי ביצוע פעולות חישוב.
 - (4) נבדקים קשישים וצעירים ביצעו באותה רמת הצלחה במטלה בה היה עליהם ללחוץ על כפתור כל פעם שנשמע צלצול פעמון, תוך כדי ביצוע מטלת חישוב.
17. הממצאים המדווחים בשורות 29-39 :
- (1) תומכים כולם בטענה כי ביצוע במשימות זיכרון עתידיות מבוססות זמן נפגע כתוצאה מעלייה ברמת הקושי של המשימה העכשווית.
 - (2) תומכים כולם בטענה כי ביצוע במשימות זיכרון עתידיות מבוססות זמן אינו נפגע כתוצאה מעלייה ברמת הקושי של המשימה העכשווית.
 - (3) חלקם תומכים בטענה כי ביצוע במשימות זיכרון עתידיות מבוססות אירוע נפגע כתוצאה מעלייה ברמת הקושי של המשימה העכשווית.
 - (4) תומכים כולם בטענה כי ביצוע במשימות זיכרון עתידיות מבוססות אירוע נפגע כתוצאה מעלייה ברמת הקושי של המשימה העכשווית.
18. המחקר המובא בשורות 40-47 :
- (1) סותר את הנאמר בשורות 18-21
 - (2) מכליל את הנאמר בשורות 18-21 גם למצבים אחרים
 - (3) מציב תנאי בפני הנאמר בשורות 18-21
 - (4) תומך בנאמר בשורות 18-21
19. איזה מהממצאים הבאים סותר את ההשערה לפיה ביצוע במשימות זיכרון מבוססות-זמן (time based) יפגע יותר מעליית גיל הנבדק מאשר משימות זיכרון מבוססות-אירוע (event-based)?
- (1) הממצא כי תפקודים ניהוליים (executive functions) מרכזיים ממוקמים באונות הפרונטאליות, שהן אלה שתפקודן נשמר באופן הרב ביותר ביחס לחלקי מוח אחרים ככל שעולה הגיל.
 - (2) הממצא כי תפקודים ניהוליים מרכזיים נדרשים גם בביצוע משימות שאינן מבוססות על זמן.
 - (3) הממצא כי תפקודים ניהוליים מרכזיים דורשים וויסות עצמאי של זמן, ללא רמזים סביבתיים.
 - (4) הממצא כי תפקודים ניהוליים ממוקמים באונות הפרונטאליות, שהן אלה שתפקודן נפגע באופן הרב ביותר ביחס לחלקי מוח אחרים ככל שעולה הגיל.

20. באיזה מהמבחנים הבאים יהיו הסיכויים לכישלון בקרב קשישים הגבוהים ביותר?
- (1) מבחן המשלב משימות עכשוויות (concurrent tasks) שהן מורכבות ככל הניתן ומועטות ככל הניתן, יחד עם משימות זיכרון עתידיות (prospective memory tasks) מבוססות זמן
 - (2) מבחן המשלב משימות עכשוויות המערבות תפקודים ניהוליים מרכזיים (central executive functions) ומשימות עתידיות מבוססות זמן
 - (3) מבחן המשלב משימות עכשוויות המערבות תפקודים ניהוליים מרכזיים (central executive functions) ומשימות עתידיות מבוססות אירוע
 - (4) מבחן המשלב משימות עכשוויות שדורשות קשב רב (high attentional demands) עם משימות עתידיות מבוססות אירוע

21. מן הטקסט ניתן להסיק כי-
- (1) גיל הוא גורם מתווך בקשר בין דרישות הקשב של המשימה העכשווית (ongoing task) לבין רמת הביצוע במשימה זו
 - (2) רמת הקושי של המשימה העכשווית (ongoing task) היא גורם מתווך בקשר בין גיל לבין ביצוע במשימת זיכרון עתידית (prospective memory task)
 - (3) רמת הקושי של המשימה העכשווית (ongoing task) היא גורם מתווך בקשר בין דרישות הקשב של משימה זו לבין ביצוע במשימת זיכרון עתידית (prospective memory task)
 - (4) גיל הוא גורם מתווך בקשר בין דרישות הקשב של המשימה העכשווית (ongoing task) לבין דרישות הקשב של משימת הזיכרון העתידית (prospective memory task)

22. השלימו: לכל אחד מן הנבדקים הצעירים בניסוי הנוכחי היה סיכוי של ____ לבצע משימה עכשווית (ongoing) קלה.
- (1) 1/2
 - (2) 1/4
 - (3) 1/8
 - (4) 1

23. איזה מן הגרפים הבאים יכול לשקף את התוצאות המדווחות בשורות 95-85 (אינטראקציה מסדר ראשון הנה אינטראקציה בין שני גורמים, ואילו אינטראקציה מסדר שני הנה אינטראקציה בין שלושה גורמים)?

(1) תרשים 1

(2) תרשים 2

(3) תרשים 3

(4) תרשים 4

24. איזו מהטענות הבאות מאפיינת את הקשר בין שורות 142-146 ושורות 147-157?

- (1) שתי הפסקאות סותרות זו את זו במהות הממצאים המובאים בהן
- (2) שתי הפסקאות מסיקות כי התוכן הספציפי של המשימה העכשווית הוא זה שמסביר את הממצאים הסותרים במחקרים המובאים
- (3) שתי הפסקאות סותרות זו את זו בכך שאחת טוענת לחשיבותם של תפקודים ניהוליים מרכזיים להסבר הממצאים והשנייה טוענת לחשיבות התוכן הספציפי של המשימות
- (4) שתי הפסקאות מסיקות כי הגורם המרכזי שחשוב להסבר הממצאים הסותרים במחקרים הוא המידה בה המשימה העכשווית מערבת פונקציות ניהוליות מרכזיות, ללא תלות בתוכן הספציפי של המשימה

25. הסבר אפשרי לכך שביצועיהם של נבדקים מבוגרים בתנאי מטלת החישוב _____ עם מטלת הזיכרון _____ היו נמוכים מהצפוי, הוא כי _____.
- (1) המורכבת; מבוססת האירוע; ריבוי שאלות החישוב בתנאי המטלה הפשוטה מנע מן הנבדקים המבוגרים להפנות קשב מספיק לשעון
 - (2) הפשוטה; מבוססת הזמן; ריבוי שאלות החישוב בתנאי המטלה המורכבת מנע מן הנבדקים המבוגרים להפנות קשב מספיק לשעון
 - (3) המורכבת; מבוססת האירוע; ריבוי שאלות החישוב מנע מן הנבדקים המבוגרים להפנות קשב מספיק לספרה 5
 - (4) הפשוטה; מבוססת האירוע; ריבוי שאלות החישוב מנע מן הנבדקים המבוגרים להפנות קשב מספיק לספרה 5

ענה על השאלות הבאות על סמך ידיעותיך בפסיכולוגיה:

26. השלב הראשון בין שלושת שלבי הזיכרון הינו _____, והוא תלוי בין היתר ב _____.
- (1) קידוד; הפניית קשב לגירוי
 - (2) אחסון; קיבולת הזיכרון לטווח קצר
 - (3) איחזור; יכולת לחיפוש אקטיבי במאגר הזיכרון
 - (4) אחסון; תפקוד ההיפוקמפוס

קראו בעיון את הקטע שלפניכם, וענו על השאלות שאחריו. שאלות 25-36 מבוססות על הקטע. שאלות 37-38 עוסקות בנושאים שהוזכרו בקטע, אך התשובות עליהן אינה בהכרח מופיעות בו.

The Psychoanalytic Setting as the Instrument of the Container Function

D. Quinodoz

Different Attitudes to The Psychoanalytic Setting

In questioning my colleagues at the Swiss Psychoanalytical Society, I realized that the meaning and importance of the setting vary greatly from one analyst to another. For some, the setting is a mere collection of conventional rules which serve to delimit the analytical stage; these rules can easily be modified to provide a wider or narrower framework for that stage. For them, the setting is of secondary importance, the essential requirement being to give as free as possible play to the emergence of the original and unpredictable music that arises out of the particular encounter between the analyst and his patient.

However, for most of the analysts questioned, the setting is much more: it is the whole complex of conditions needed to generate the particular psychological and affective relationship between analyst and patient whereby a process can become established. In this context, different analysts may emphasize one aspect rather than another: one may see the rules and standards of the setting as a 'safety barrier' which allows the analysand to 'act crazy' on a path edged with pitfalls without running an excessive risk of actual madness.

The Analytical Setting and The Transmission of Analysis

However, notwithstanding their differences, all (or almost all) the analysts questioned took the view that, for the purposes of the transmission of analysis and the training of future analysts, psychoanalysts should agree on a recommended basic setting, the observance of which should be ensured by training committees, so as to guarantee continuity in the specificity of analysis as we wish it to be transmitted.

In his paper 'Psycho-analysis of the psychoanalytic frame', Jose Bleger (1967) says that 'a process can only be examined when the same constants (frame [i.e. setting]) are being kept up'. We can see why it is so important for analysts to agree on a basic setting in connection with the transmission of analysis and the training of analysts when we consider that each conceivable setting creates a particular situation, which will consequently entail a particular form of treatment. Since two different settings give rise to two different treatments, it is essential to decide which one is the best match for what we analysts call psychoanalysis, so that psychoanalysis can be distinguished from other forms of therapy—in particular, psychotherapy.

The Danger of a Shift of Emphasis

In my view, the fact of laying down rules and standards helps to bring out the three-dimensionality of the analyst-patient relationship: I am thinking of everything a violation of the setting, or any need to make an exception to the rule, can reveal about a patient's psychological mechanisms. Now in order for a setting to be violated, there must first be a setting; and to make an exception to the rule, there must first be a rule.

Through the recommendation of a setting by the International Psychoanalytical Association (IPA), we avoid what seems to me to be a danger to the integrity of the specific character of analysis: the danger of a shift of emphasis. Such a shift would occur if a psychoanalytical society as a body were imperceptibly

and without conscious reflection to come to set aside certain conditions of the setting in which values important to analysis reside, without weighing up what it thereby stood to lose.

- 35 For instance, in an exceptional situation, certain members might individually propose a setting that would fit in more conveniently with the particular conditions of external life brought about by this exceptional situation. Then, as Janice de Saussure (1986) suggests, this setting might be taken up by analysts who find it convenient in practice or financially advantageous, who might then tend to introduce it on a general basis, without asking themselves whether this might not be detrimental to fundamental analytical values.
- 40 By degrees, this seemingly more attractive setting might come to be transmitted to analytical candidates, who might soon cease to be aware—unless they referred to the IPA's recommendations—that a different setting might carry with it important analytical values. There would then have been a shift to a new form of analysis by default, and not as a matter of deliberate Society policy.

The Psychoanalytic Setting As The Instrument Of The Container Function

a) An active container

- 45 This leads me to spell out what I myself mean by the psychoanalytic setting and which aspects of it I emphasize. In order to function as an analyst, I require certain conditions which are the external manifestations of the container that will allow the analytical process to emerge. The setting will then be the entity through which the analyst's container function is expressed; it will be the instrument of the .container function

- 50 This container is an active one, which is essential to the analyst for the creation of his interpretative function, but also for setting in motion his 'capacity for reverie' (Bion, 1962)—that is, his ability to receive what his patient communicates to him and to modify it so as to put it in a form which the patient can integrate. This active container seems to me to be essential to the patient too, to enable him to gain access to the new relational world in which the unconscious psychical mechanisms begin to come alive and in which internal psychical reality becomes as real as external reality.

- 55 By the use of the term 'active container', I wish first of all to draw attention to the difference between a container-as-thing, an inert vessel which does not interact with its contents, and an active container. Anzieu and Kaes use the French word *conteneur* to emphasize its active function, as opposed to *contenant*, which interacts dynamically with its contents, the one being essential to the development of the other. For instance, a jug is a container-as-thing, an inert vessel which can contain milk without acting on it and without being modified by it; the jug can be changed without danger to the milk. By contrast, the breast
- 60 is a container essential to the production of the milk which it contains, and the contained milk exerts an action on the breast. These distinctions are relevant in that they show us how, for example, an analyst's aggression may be manifested in an unconscious effort to 'reify' a container (in the active sense) by treating it as if it were an inert container-as-thing.

b) Different ways of containing

- 65 The use of the term 'active container' indicates to us that there are different containers, each having its own way of containing: the inert container which does not interact with its contents; the container which acts on its contents; the container which makes its contents; and, too, the container which creates its contents. This also brings us to the idea of a container which engenders a living content, which presupposes a primal scene and filiation. We then discover that, in regarding the analyst's creative
- 70 container function as being capable of engendering its content, the analytical process, we are coming closer and closer to Bion's (1962) concept of the 'container-contained', in which the creative containing .capacity of the analyst is itself expressed in the encounter between the container and the contained.

75 Note that in the expression 'container-contained', the term 'contained' no longer symbolizes only the object engendered but also one of its begetters. In order for the process, the engendered content, to be created, the container must itself be a dynamic encounter between begetters, which can be symbolized, as in Bion, by sexual symbols referring to the container-contained.

80 Note too that the container concept, in so far as it implied an idea of creativity, was not confined to the dual notion of the manufacture of a lifeless product but came close to the triangular concept of begetting. This was evident from the images used: even if the breast as part-object may suggest a dual relationship to a patient, for the analyst it implies a triangular relationship, as the mother cannot carry a child within herself, or suckle it, without a father. When an early mother-child relationship is relived in the transference, I do not regard it as a dual relationship, even if it appears so to the analysand, but as an .early triangular relationship, because the father is present in the reverie of the analyst-mother

85 Each analysand, according to his psychical reality and internal history, may attack the analytical setting in his own way; he may attack the analyst's creative container function by a fantasy onslaught on his or her sexuality as father or as mother, or directly on the link between the two.

c) A continuous container which integrates discontinuity

Analysands sometimes fantasize that if the analyst were a 'good' container, he would be present continuously and there would be no ends of sessions or holidays. From this point of view, the analyst would be a continuous object, a reliable container, only if he were to eliminate all discontinuities.

90 Using a spatial image, I might say that a good container is able to keep the contained object 'inside' and to put it 'outside' without this continuity of time causing the idea of the continuity of the containing object to be lost. The container capacity of the analyst includes within itself the possibility of this active, free to-and-from movement, actually within the continuity of a stable relationship.

95 Taken separately, each of the terms of the container function—keeping 'inside' and putting 'outside'—may assume an aggressive, death-dealing character. In the former case it is asphyxiation and in the .latter, rejection, as well as the impossibility of establishing a continuity of the object or object relation It is the synthesis of the two terms that allows the container to function properly.

100 I consider that this synthesis, in terms of the frequency of sessions with a patient, must be accomplished at different rates according to the type of relationship desired; if the patient and therapist are sitting face to face, with their eyes open on to external reality, this rate will not be the same as when .the patient is lying down in contemplation of his internal reality

The Different Facets of The Setting

I should like to consider the setting of psychoanalysis from the point of view of the originality of each of its facets as if we were discovering it for the first time, in effect forgetting what may appear as their obvious aspects. I shall enumerate some of these facets:

1) Spatial facets of the setting

105 The patients lies down and the analyst sits behind him.

The two are alone in the room.

The room is quiet and unchanging over a long period.

2) Temporal facets of the setting

.Sessions have a fixed length of 45-50 minutes

The frequency is four or five sessions a week, distributed uniformly over the week.

110 The schedule is regular and fixed.

The analysis extends throughout the year (the analyst is away only for the agreed holidays, except in circumstances beyond his control).

As a condition for commencing the analysis, the analyst and analysand must have several years at their disposal before them.

3) Financial facets of the setting

115 The analyst is paid by the patient.

The analysand pays for missed sessions.

4) Refraining from 'doing' as a facet of the setting

The analysand and the analyst have no relations with each other outside the analytical meetings.

For the duration of the analysis there is no 'doing' or retaliation.

120 The analyst has no contact with third parties concerning the patient; he does not come into contact with the family or report on the analysand.

125 Regarding this enumeration of the main facets of the analytical setting, I imagine that each reader will at one time or another have told himself that a given facet of the setting did not seem to him to be really important and that he had no wish to respect it, while considering that other facets were so vital that, if they were not observed, what was being done could no longer be described as psychoanalysis. I am sure that not every reader will have felt the same facets to be decisive, since what is crucial to one may .be deemed relatively unimportant by another

130 The rich exchanges between us are a function of our diversity, and the variety of analysts' reactions is very great, even to aspects of the setting which appear unlikely to raise too many problems. I believe that each of us, being spontaneously and sometimes unconsciously attached to certain aspects of the setting rather than others, can broaden his horizons by discovering how important other analysts consider a requirement which seems less meaningful to him. In particular, where we have departed from an individual aspect of the setting for reasons of convenience which do not, however, warrant its abolition, this would prevent us from habitually abandoning it simply because we have overlooked its deep significance.

Patients' Objections to The Setting in The Preliminary Interviews

135 If a candidate refers to the standards of the Society, this will help him to cast a critical eye over his countertransference attitude in his first contact with an analysand-to-be and avoid colluding with him. After all, it is not easy to be aware that some patients who ask for analysis are sometimes rejecting the setting for unconscious reasons hidden behind rationalizations. For these patients, objecting to the setting offered is a way of expressing their psychical conflicts and difficulties—so that it is very important for
140 the analyst, and all the more so for the analytical candidate, to pay great attention to the latent meaning of this rejection of the setting. I shall give some examples of this below.

a) Some patients may thereby express their greed and envy

145 These patients unconsciously try to take everything: from the analyst, they demand even the setting that would allow him to function properly as an analyst. This may correspond to a variety of fantasies in the analysand: for instance, the oral fantasy of taking from the mother not only milk but also the breast she needs in order to produce the milk; or the anal fantasy of 'Donkey Skin'. Donkey Skin wants not only the golden droppings produced by the donkey but also the skin of the donkey that makes these droppings, thereby destroying the treasure by killing its container.

150 Some greedy patients may already express their greed in the preliminary interviews by saying, for example, that they wish to embark on an analysis with you but refusing to devote to it the time or money you say you need in order to undertake it. Some patients may thereby be repeating their unconscious wish to destroy the capacity of the envied object to engender that for which they are greedy.

155 The attack on the analyst's creative container function may relate either to the father aspect or to the mother aspect. For instance, the denigrating reification may cause the patient to treat in fantasy the mother's uterus (and everything it symbolizes) as an inert vessel, just as he may treat the faecalized father's penis as coins.

160 It is not easy to discover the latent meaning of what these analysands are telling us; we cannot always readily distinguish between an external situation which objectively impedes the observance of the setting, on the one hand, from its unconscious use by the patient to express his psychical reality, on the other. If the analyst fails to pick up the latent meaning of the patient's demand, gives way and yields up the 'donkey's skin', he confirms the patient in his guilt- and anxiety-induced omnipotence, because he has allowed himself to be stripped of the container whereby he could best have produced the treasures that the analysand needs, and has thereby acquiesced in 'skinning' the patient by allowing himself to be .skinned' himself

b) Another example: a patient who complained of lapses of memory

165 One patient insisted that I accept him in analysis, but showed his resistance by rejecting the setting I offered him, in particular demanding three sessions a week instead of four. I heard him tell me that he had 'lapses [in French, "holes"] of memory', that he would 'let everything go' and that his head 'did not contain anything'. I gradually realised that objecting to the setting was for this patient an unconscious means of attacking my creative capacity. In this preliminary offensive, he was unconsciously repeating the tendency whereby he was trying to turn the analysis, like his head, into a damaged, perforated container, through the holes ['lapses'] in which the aggression which frightened him could drain away. The patient showed extreme surprise when he realized that I would rather not take him into analysis myself than contemplate a setting that would not allow me to function analytically at the optimum level, a level the patient was entitled to expect from me.

175 When he saw how much importance I attributed to the setting i.e. how much care I took of my container—this patient began to notice that his attitude to the setting might be connected with his psychical mechanisms, and, in particular, with the lack of care he took of his own creative containing .capacity, and that if there were lapses ['holes'] in his memory, he might be actively contributing to this

180 He then opted to commence the analysis with me and to accept the proposed setting; this allowed him gradually to become aware that his aggression was being expressed by turning his memory—like the analytical setting, by way of projective identification—into an inert vessel rather than seeing it as a dynamic container which preserved what it contained by structuring and organizing it, in a constant and .creative container-contained interaction.

c) Attacks on the setting by patients with symptoms of sterility connected with female identification

185 For some patients, initial rejection of the setting offered by the analyst is equivalent to an unconscious attack on the analyst's capacity to contain, just as they have attacked their own. The 'capacity to contain' may sometimes have the male and sometimes the female sexual organs as its symbolic expression. I have encountered the latter situation in analysands (both men and women) who complained of abortion, either symbolic because they 'dropped' their projects in midstream, or literal because they could not carry a pregnancy to full term although in good physical health.

190 These analysands were often living out a retaliation for the attacks they felt they had made on their mothers' genital organs. Whatever the form of their opposition to the setting, it was often an indirect transference attack involving the devaluation of the sexual organ as an active container, by making it inert while at the same time indicating that it was valued because its contents were idealized. I do not, of course, mean an attack on the anatomical body of the mother, but one on a psychical representation of her body and on the fantasies connected with it.

195 These analysands were implying: 'The analysis is so powerful that the setting is very insignificant by comparison'. The setting appeared to them to be there only to accommodate the process, which would take place by itself, the form assumed by the setting being irrelevant. They would say, for example: 'All I want is an analysis with you, but with fewer sessions per week', ... 'but with shorter sessions', ... 'but with a six-month break next year', etc

200 This was exactly the same as the reduction of the female sex organs, in their function as an active container, to the status of a thing, while idealizing their content. The container then derived its value solely from its idealized contents. Yet a test-tube baby would not survive for long in a vessel, even a consecrated vessel! This 'reification' of certain female sexual organs may represent a form of symbolic amputation which, for a woman, constitutes a threat analogous to that of castration for a man. Note that there can be
205 no denigration of female sexuality without an implicit denigration of male sexuality as well—and the converse, of course, also holds good.

In these cases, too, the analyst's concern for the analytical setting shows the patient, even before there has been any interpretation, that the analyst will not allow himself to be castrated and that he regards his container as alive and essential to any creation.

d) Finally, an example similar to the above: the poor patient

210 I discussed my experience with these 'poor' patients in a paper published in 1984 (Quinodoz, 1984). They are patients who have such a manifest air of poverty about them that, in order to respond to their convincing requests for analysis, the analyst may feel prepared to modify the analytical setting; depending on his own sensibilities, he may tend to reduce the number of sessions per week, to lower his fees to a level no longer profitable for him, not to charge for missed sessions, and so on. However the analyst may
215 subsequently discover that the seeming poverty of these patients is in fact a manifestation of their unconscious defence mechanisms.

220 For instance, these analysands may need to present themselves as poor because they felt so strongly that they had damaged or stolen the treasure of their first objects that they fantasize that if they were to show themselves to be rich they would be liable to be unmasked and to arouse the wrath of those they believe they have stripped of their wealth. It is rather as if they were saying: 'I cannot allow myself to be comfortably off considering that my mother or father worked their fingers to the bone. The analyst simply must understand how utterly poor and unhappy I am so that he can see that I have taken nothing from them.'

225 In this particular case, money may possess a sexual symbolism: 'I do not want to allow myself any sexual treasures in case people think I have stolen or damaged my mother's or my father's'. If the analyst fails to take account of the latent meaning of this poverty and is prepared to impoverish himself by abandoning and devaluing the analytical setting which he needs, this merely confirms the patient in his belief in his fantasies. The analyst becomes a parent who allows himself to be impoverished and .who prevents his patient from enjoying his treasures out of retaliation

Conclusion

230 These examples will, I believe, have shown better than any logical argument that for me the analytical setting is an integral part of the analysis, like the analytical process itself, and that it symbolizes an essential component of the mental activity of the analyst and the analysand. During the preliminary interviews, when the foundations of the analysis are being laid, the setting occupies a privileged position—a key position—in that it combines within itself the expression of external and internal reality.
235 For the setting lays down concrete rules which will govern the external lives of the patient and the analyst on the objective level, while at the same time expressing internal reality by revealing a constituent psychological function of the patient's and the analyst's egos—namely, their creative container function.

A patient asking for analysis, for his part, is first of all sensitive to external reality, but what he expects from the analyst is precisely to help him to gain access to internal psychological reality, or, in different terms,
240 to perceive the latent meaning behind the manifest one. In order for a patient to be able to decide during the preliminary interviews to embark on an analysis, without yet knowing by experience what the psychoanalytic adventure consists of, he must see the analyst's listening as something interesting

enough for it to be worth taking the risk. I believe that many patients decide to undertake an analysis at the point when they discover that the analyst listens on two levels—that is, he listens to both the manifest and the latent meaning of everything his patient says, including—a vital point, this—what he says about
245 the setting.

השאלות

27. אופן ההתייחסות למסגרת (Setting) המתואר בשורות (10-13) מתקשר לרעיון בשורות (4-7) בדרך של-
- (1) תמיכה ברעיון
 - (2) דוגמה לרעיון
 - (3) סתירה של הרעיון
 - (4) אין קשר בין השורות
28. נתונים לפניכם שני רעיונות תיאורטיים לגבי המסגרת הטיפולית: א. נוכחות הגורם השלישי, חוקי האב, שמוטמע בגבולות המסגרת של האובייקט (המטפל) מאפשר למטופל לגלות את הגבולות שלו. ב. יש חשיבות גבוהה ל"נוחות" האישית, שאיתה מציג עצמו האנליטיקאי במסגרת הטיפולית. מה מהבאים נכון?
- (1) הרעיון הראשון מתייחס לגישה השנייה המוצגת בשורות 1-13, והרעיון השני מתייחס לגישה הראשונה המוצגת בשורות אלו
 - (2) שני הרעיונות מתייחסים לגישה השנייה המוצגת בשורות 1-13
 - (3) הרעיון הראשון מתייחס לגישה הראשונה המוצגת בשורות 1-13, והרעיון השני מתייחס לגישה השנייה המוצגת בשורות אלו
 - (4) שני הרעיונות מתייחסים לגישה הראשונה המוצגת בשורות 1-13
29. ליסה הגיעה לאחת הפגישות בטיפול הפסיכואנליטי אותו היא עוברת. במהלך רבע השעה הראשונה היא הגיעה לתובנה משמעותית במיוחד ולכמה רעיונות מעניינים ביותר לגבי התנהלותה בחייה. אולם, בחצי שעה שעקבה לה שקעה בעצמה ופספסה את ההתקדמות המשמעותית שעשתה. מטפל א' טען שכדאי היה לסיים לאחר 15 דקות של טיפול, וכך שם דגש על התובנה. מטפל ב' טען שכדאי היה להמשיך ל-45 דקות מלאות, על מנת להדגיש את האופן בו ליסה מכשילה את עצמה בחייה. קיומה של המחלוקת בין שני המטפלים:
- (1) סותרת את הנאמר בשורות 14-17
 - (2) מכלילה את הנאמר בשורות 14-17 גם למצבים אחרים
 - (3) מציבה תנאי בפני הנאמר בשורות 14-17
 - (4) תומכת בנאמר בשורות 14-17
30. במידה ויוקם מכון פסיכואנליטיקאי אקזיסטנציאלי ויגדיר בצורה ברורה מאוד מהי המסגרת הטיפולית האחידה עבור טיפול אקזיסטנציאלי, מה היתרון המשמעותי ביותר בכך, עפ"י Jose Bleger (שורות 18-25)?
- (1) לא יתאפשר מחקר טוב של מהות הטיפול האקזיסטנציאלי עקב האחידות הנוקשה
 - (2) תתאפשר הבחנה טובה הנוגעת לצרכים של מטפלים שונים מהמסגרת הטיפולית
 - (3) תתאפשר חקירת מהות הטיפול האקזיסטנציאלי, בזכות אחידות המסגרת
 - (4) תהיה הפרת חוקים תמידית, הנובעת מהצורך בגמישות, ואי יכולת לחקור את מהות הטיפול
31. עפ"י שורות 26-44, מה מהבאים משקף Shift of emphasis?
- (1) מחקרים רבים הראו כי טיפול בן 15 דקות יעיל יותר, ולכן מומלץ רשמית ע"י ה-IPA
 - (2) ארווין, פסיכואנליטיקאי מומחה, טוען כי בסביבה הטיפולית המומלצת ע"י ה-IPA יש ערכים טיפוליים ספציפיים שאינם קיימים בסביבות טיפוליות אחרות
 - (3) קרל, פסיכואנליטיקאי מתמחה, שם לב שמדריכו משלב הפסקות של שתיקה בטיפול (שיטה ייחודית שהמציא), והחליט לאמץ אלמנט זה בטיפולו, וכמוהו עשו שאר המתמחים במכון הפסיכואנליטי
 - (4) בעקבות ישיבת הנהלת ה-IPA, הוחלט להשמיט מרשימת ההמלצות למטפלים את ההמלצה לפיה המטופל יהיה שוכב על ספה במהלך הפגישה

32. השד משקף מערכת יחסים משולשת (Triangular relationship , שורות 79-80) שום ש-
 (1) השד מרמז עבור המטפל על מערכת יחסים הכוללת את השד, המטופל ואמו
 (2) השד מרמז עבור המטופל על מערכת יחסים הכוללת את עצמו, את אביו ואת אמו
 (3) השד מרמז עבור המטופל על מערכת יחסים הכוללת את המטפל, את אביו ואת אמו
 (4) השד מרמז עבור המטפל על מערכת יחסים הכוללת את המטופל, את אביו ואת אמו
33. בהתבסס על שורות 87-101, מה ניתן לומר על המשפט הבא: "היסוד של מיכל טוב בהקשר אנליטי מוגדר בעיקר על ידי נוכחות ללא הפסקה"?
 (1) נכון, משום שהטקסט מדגיש שהמשכיות הוא המדד היחיד למיכל הטוב.
 (2) לא נכון, כיוון שהטקסט מציין שהמשך הוא רק אחד ההיבטים והיכולת לאזן בין הפונקציות 'בתוך' ו'בחוץ' היא קרדינלית עבור מיכל להיות יעיל.
 (3) נכון, מאחר שנוכחותו הפיזית של האנליטיקאי מקושרת באופן ישיר להמשך פונקציית המיכל.
 (4) לא נכון, כיוון שהטקסט טוען שהשמירה 'בתוך' והשמה 'בחוץ' אמורות להיות פעולות אגרסיביות.
34. מה עשויה להיות מסקנה אפשרית משורות 117-133?
 (1) יש לאפשר לכל פסיכואנליטיקאי להכשיר את הדור הבא של המטפלים בהתאם לאופן בו הוא תופס את האספקטים השונים של הטיפול
 (2) למען הכשרה מיטבית של דור המטפלים הבא, פסיכואנליטיקאים צריכים לקיים קשרים עם פסיכואנליטיקאים אחרים במטרה ללמוד על הדגשים שהם מעניקים לאספקטים השונים של הטיפול
 (3) ישנם אספקטים מסוימים של הטיפול הפסיכואנליטיקאי שאין לגביהם עוררין
 (4) קשרים בין פסיכואנליטיקאים עשויים לסייע במתן לגיטימציה לזניחת אספקטים מסוימים בטיפול בשל הסכמה על חוסר הנחיצות שבהם
35. הפנטזיה האנאלית Donkey's skin (שורה 145) משקפת:
 (1) התנגדות לסביבה הטיפולית המתבטאת ברצון לקחת מהמטפל את מירב התמיכה האפשרית
 (2) התנגדות לסביבה הטיפולית המתבטאת ברצון לקחת מהמטפל את הכלים הטיפולים שלו
 (3) התנגדות לסביבה הטיפולית המתבטאת ברצון להגדיר את הסביבה הטיפולית
 (4) תשובות ב ו-ג נכונות
36. ממצאי מחקר קליני ממושך העלו, כי התנגדות לטיפול, המבטאת התקפה בלתי מודעת על היכולת להכיל (The capacity to contain, שורה 184), שכיחה במידה שווה בגברים ובנשים. עפ"י המאמר הנוכחי, מה נכון לומר?
 (1) ההתקפה הבלתי מודעת מתייחסת לאיבר המין של מטופלות נקבות בלבד
 (2) ההתקפה הבלתי מודעת מתייחסת ליכולת להכיל פיזית- זאת אומרת, לשאת תינוק ברחם עד ללידה
 (3) ההתקפה הבלתי מודעת מתייחסת לאיבר המין של אמו של המטופל
 (4) ההתקפה הבלתי מודעת מתייחסת להפחתה (Reduction) מחשיבותם של איברי מין זכריים ונקביים כאחד
37. על פי שורות 210-229, מה מהבאים תואם לתיאור תופעת ה-Poor patient?
 (1) המטופל מסביר למטפל שהוא מתקשה בכלכלת משפחתו, ובאחד מהמפגשים קורא למטפל בטעות "אבא"
 (2) המטופל מסביר למטפל שהוא נתון בקשיים כלכליים, אך אינו מוכן לקבל הפחתה בעלות הטיפול
 (3) המטופל מסביר למטפל שהוא מחוסר תעסוקה, אך הוא לא מודאג מכך, שכן הוריו משלמים על כל הוצאותיו
 (4) המטופל מסביר למטפל שהוא במצב כלכלי טוב, אך לאחר שהמטפל שומע ממכרים שזה לא המצב, הוא מפחית למטופל מעלות הטיפול

38. בשורה 237 בדיון מוזכרת פונקציית המיכל היצירתי (The creative container function). עפ"י המאמר, הקשר בין הסביבה הטיפולית לבין פונקציה זו מוגדר טוב ביותר ע"י המשפט:
- (1) הסביבה הטיפולית ופונקציית המיכל היצירתי שניהם מוגדרים על ידי המטפל
 - (2) פונקציית המיכל היצירתי מכילה את הסביבה הטיפולית
 - (3) הסביבה הטיפולית ופונקציית המיכל היצירתי שניהם מוגדרים על ידי המטופל
 - (4) הסביבה הטיפולית מבטאת את פונקציית המיכל היצירתי הן עבור המטפל והן עבור המטופל

ענה על השאלות הבאות על סמך ידיעותיך בפסיכולוגיה:

39. במהלך טיפול פסיכואנליטי, המטופל מספר על כך שאביו היה לוקח אותו בכל יום ראשון למאפייה לקנות לחם טרי ושזיכרון זה משמש לו מעין עוגן בחייו עד היום. במטפל התעוררו רגשות זעם, זכר לילדותו בה אביו כמעט ולא היה בבית, ובתגובה אמר למטופל שזיכרון זניח שכזה אינו יכול להוות עוגן. סיפור זה מהווה דוגמא ל:
- (1) סובלימציה
 - (2) העברה
 - (3) העברה נגדית
 - (4) היפוך תגובה

40. בשורות 77-83 מתואר השד כאובייקט חלקי (Partial object) איזה רעיון תואם להתייחסות כזאת אל השד?
- (1) האם הטובה דיה בהגותו של דונלד וויניקוט
 - (2) העמדה הסכיזואידית-פרנואידית בהגותה של מלאני קליין
 - (3) העמדה הדכאונית בהגותה של מלאני קליין
 - (4) אובייקט מעבר בהגותו של דונלד וויניקוט

סימולציית תרגול – דף תשובות (חלק א')

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

25	26	27
1	1	1
2	2	2
3	3	3
4	4	4

ענו כאן על שאלה 28:

ענו כאן על שאלה 29:

ענו כאן על שאלה 30:

סימולציית אמצע – דף תשובות (חלק ב')

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36
1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1	1
2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2	2
3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3	3
4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4	4

37	38	39	40			
1	1	1	1			
2	2	2	2			
3	3	3	3			
4	4	4	4			